

Campió mundial de les fulles d'aïllar

LA PUBLICITAT

ANY LI. — NUM. 17.094. — PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIUMENGE, 20 DE GENER DE 1929

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 3. — TELEFON 14014

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19603

Gran català amb el Pot Gran i l'anyany

CRONICA

Una glòria d'Itàlia i del món

La Universitat de Roma ha festejat aquests dies el cinquantenari d'ensenyament d'Enrico Ferri. El vell mestre, després d'haver format dues generacions de penalistes, encara es nega el repòs ben meritat. Aquest homenatge, com el jubileu del marquès de Beccaria, commemora recentment, recorden la glòria més gran, avui massa oblidada darrera d'altres de més renoueres i famallores de la moderna Itàlia.

Dels delictes i de les penes és una de les fites que marquen millor el progrés — el progrés moral, que és l'únic humà — dels segles XVIII i XIX. Com un petit raig de llum, l'obra de Beccaria va penetrar les llombregues presons de l'antic règim. Poc a poc, les seves idees bàsiques van obrir-se camí: ha passat només un segle i mig i gairebé ningú no gosa discutir que la pena no és legítima ni com a venjança ni com a escarment, sinó sols com a mitjà d'esmena. I encara han vingut després els penalistes italians de l'escola antropològica, i molt abans que els metges ens diguessin: "no hi ha malalties, sinó malalts", ells han proclamat: "no hi ha delictes, sinó delinqüents". Delinqüents, és a dir, homes ben diversos l'un de l'altre, als quals, per tant, no pot ésser administrat en la mateixa dosi ni en la mateixa forma el tractament esmenador. Entre aquests penalistes, Enrico Ferri ocupa un lloc d'honor.

La furia legislativa de l'edat contemporània — una de les seves característiques — ha fet que les idees noves arribin abans a les lleis que els costums. Avui no hi ha ni una sola legislació penal — substantiva i de procediment — que no parteixi dels principis establerts per Beccaria l'any 1764: és a dir, que cal veure en tot acusat un probable innocent i en tot culpable un home. Per aquest fet han desaparegut de la llei el torment i les penes corporals i infamatories. De la llei, si; però no pas de la pràctica, a moltes bandes. En aquest mateix lloc vaig comentar mesos enrere l'apellació presentada, sota la primera signatura d'Auguste Forel, a la Societat de les Nacions, denunciant, en molts pobles que es tenen per civilitzats, crims policials i tortures carceleres. Les informacions periodístiques i altres avalen cada di a les paraules de Forel i els seus co-signataris i forcen a repetir tristament aquells versos amb què Joan Alcover fineix *El Vianant*:

Dels hostes de la terra, és l'home encara.
L'únic que l'envileix.

Quan l'atavisme salvatge de l'home no es colga sota un pòsit molt dens d'humanitat i de cultura, les primeres sotragades el fan suar. Els codis han suprimit el tormentador professional, però sempre són a punt legions d'esponatans. Tanmateix, si d'uns o d'altres n'hi haguessin d'haver, preferiria dels primers. El professional complia un deure i mai no havia d'excedir-se'n: és fàcil en comptes d'exorbar, negligent, no fes més que embornir. L'esponatà, per contra, fa mèrits. Qui gosaria posar límits a les seves ambicions?

No siguem pessimistes, i esperancem que les idees de l'escola italiana, després d'haver informat les lleis, arribaran també a informar els costums arreu del món. Mentrestant, associem-nos a l'homenatge a Enrico Ferri, el darrer supervivent dels grans mestres d'aquella escola gloriosa.

L. NICOLAU D'OLWER

Juli Verne, precursor de les invencions modernes

Hom ha celebrat a París, en una solemne cerimònia que tingué lloc a la Sorbona, el centenari de Juli Verne. El ministre d'Instrucció pública, senyor Pierre Marraud, que presidia l'acte en nom del govern, pronuncià el següent interessant discurs:

"Seria empèitir l'ampolla i l'abast de l'obra de Juli Verne de no veure-hi amb una aplicació de les adquisicions científiques del segle dinovè al nivell de les intel·ligències infantils. Pocs escriptors han exercit una influència comparable a la seva. El segell amb què la marcat diverses generacions d'escriptors ha estat més profund perquè la seva agilitat en l'edat de les primeres impressions en el moment en què l'esperit és despert a la lectura i en què l'edat és conscient, per a l'infant, la promoció del món exterior. Quantes vocacions no ha suscitat! Juli Verne fou un meravellós evocador dels horitzons llunyans, dels llocs inexplorats dels mons inconeguts. La seva obra ha estat una perpetua invitació al viatge a la descoberta. Si el mot no hagués estat usat tantes vegades, diria que aquest home fou, per a tota la joventut, un admirable professor d'energia.

És possible mesurar exactament la influència que irradià la seva obra? Ningú podrà dir mai, quantes invencions o quants progressos científics li donen llur primer origen. Car tot radica en l'espurna inicial, en la primera impressió que rep l'esperit i que l'inclina a seguir el camí vers el qual el guienava ja les seves tendències secretes. Els que han creat la navegació submarina, els que han perfeccionat la direcció dels globus, els que han construït els primers aeroplans, potser s'inspiraven en els records d'aquelles primeres lectures que estimularen una imaginació creadora que havia de portar-los a la realització dels Nautilus o dels Albatros, amb els quals somniaven quan tenien deu anys. La plèiade d'exploradors que ha penetrat els secrets del Continent africà potser havia sentit l'atracció de l'Africa, en la lectura engrescadora de "Cinc setmanes en globus". "El Capità de 13 anys" o "Les aventures de tres russos i de tres anglesos". Les descobertes del Pol, els Peary, els Scott, els Amundsen, els Shackleton, als quals el destí reservava una fi tan tràgica, no feien altra cosa que seguir les traces del capità Halberns o dels marins de la "Jane".

Juli Verne ha estat abans que tot i molt essencialment, un precursor. Arribà a l'edat moderna vers la meitat del segle dinovè, durant l'època en què el gran ressorgiment científic renovava la fac del món, l'època en què Taine i Renan publicaven llurs primeres obres, en què l'home, davant

Full de dietari

CAP A LA CONGESTIO

Els pisos que havien menjat paper durant una colla de mesos ara es lloquen. No és pas arriscat d'atribuir aquests esdeveniments que omplen de joia els propietaris a l'atans de l'Exposició... Cal creure que no sols veurem tots els locals ocupats, sinó que hi haurà diversos fenòmens de sobresaturació potser pintorescos, i segurament incòmodes.

Però, no és això el que cerquem? Jo crec que sí. Tota exposició, tot certamen universal, anunciat als quatre vents per mil agències de publicitat, quina finalitat immediata persegueix sinó la d'atraure forasters?

Anem, doncs, a provocar intencionadament un fenomen de congestió. Com més congestionats ens sentim, millor; més gran considerarem l'èxit de la nostra Exposició... Si; he dit nostra. Ho he dit i no llevo una sola lletra a aquest possessiu. ¿No la paguem nosaltres? Doncs, és nostra, malgrat qualsevol aparença en contra.

Ah, sí; que sigui un èxit. No caldria sinó que després de tots els sacrificis que hem fet i dels que ens tocarà fer, semblés una exposició mancada de força atractiva, poc aglutinant.

M'encoratja pensar que, si no ocorre alguna catàstrofe, la data inaugural sembla definitivament establerta. Un ajornament equivaldria a un disbarat suïcida. No sols pel refredament general de la propaganda, sinó perquè l'èxit, tot i que Barcelona sigui una estació d'hivern, ens afavorirà: és l'època dels desallotjaments i de les vacances. Si alguna illuació ens fem de veure d'òrbita — vull dir americans amb dòlars — perquè l'Exposició s'inaugurará al mateix i fa el ple a l'estiu. Inaugurada al setembre, ¡adéu dòlars!

I costi que costi ben desinteressadament. Tot i que hi he pensat moltes estones, no trobo de cap manera quin negociet podria muntar per recollir mol que fossin els darrers esquitxos de la productivitat estrangera.

CARLES SOLDEVILA

del progrés indefinit i sempre accelerat de les descobertes científiques, conecia immenses esperances. Aquestes esperances, Juli Verne s'encarregà de projectar-les damunt el pla dels somnis. D'un salt de la seva imaginació fecunda, aquest celta pensatiu suposà obtinguts tots aquells resultats que hom comença tot just d'entreure i realitzats plenament unes empreses que potser restaran quimeriques per sempre. En certa manera, gu podríem dir que la seva originalitat sabé renovar els contes de fades i donar-los un suport científic? En lloc de creacions arbitràries de genis meravellosos i sobrehumans, movent-se fora del pla de l'experiència i dispersant llurs favors a l'atzar, Juli Verne posa en escena homes iguals que nosaltres, la intel·ligència i l'energia dels quals desenrotllaran totes les promesses incloses en les descobertes realitzades i alliberaran l'home amb mitjans exclusivament humans, de les traves que fins aleshores semblaven limitar la seva activitat.

Juli Verne havia tingut també els seus precursors. Sense parlar d'aquest simpàtic Cyrano de Bergerac, els viatges del qual als països siderals presagiaven l'empresa dels ardits aventurers que van de la Terra a la Lluna, més prop de la seva època, Juli Verne estava probablement influït pels contes d'Edgar Poe, els quals representen per a ell la idea primera del tipus d'obres que volgué realitzar. Alguns contes extraordinaris li donaren el tena dels seus primers llibres i un dels darrers fou consagrat a continuar les aventures d'Arthur Gordon Pym. Però amb un esforç literari inferior Juli Verne donà al procediment imaginat per Edgar Poe una força i un abast en el món sencer que l'han fet, indubtablement, el formador inconscient i poc sospitat de certs aspectes de l'ànima moderna.

I si tingué precursors, Juli Verne també ha tingut continuadors i admirables òmuls de la seva obra. Hom no pot prescindir, per exemple, de citar el nom de H. S. Wells. Hom ha presentat, sovint, la semblança d'aquestes dues figures, però el potent i pràctic angles, és ben diferent, en molts aspectes, del dolç somniador brità. Cal, per damunt de tot, veure i apreciar en Juli Verne un dels escriptors d'imaginació que més influència han exercit sobre les generacions de la fi del segle dinovè.

I el fet, veritablement remarcable, és que aquesta obra exaltant l'audàcia i l'aventura ha sortit de la ploma d'aquest pacífic burgès d'Amiens, d'aquest perfecte conseller municipal que Adolf Brisson ens ha descrit a la tardor de la seva vida. L'ànima dels seus avantpassats, aventurers i marins, devia revivir en ell. Tant és veritat que de vegades portem dintre nostre energies creadores insospitades.

Senyors, el ministre d'Instrucció pública, saluda la memòria de Juli Verne, que ha contribuït d'una manera que ell volia modesta, però que en realitat ha estat gran, a l'educació de la joventut francesa.

Més dites sobre els Museus diocesans

Dies enrera parlàvem en aquest mateix lloc de la meritisima obra de policia i aïll que els museus diocesans de Catalunya havien realitzat en inventariar i segrestar la quasi totalitat de l'amenagat tresor artístic de cada bisbat. Aquells bisbats que encara no han arribat a establir el corresponent museu diocesà tenen llur tresor artístic a l'encant, i a la curta o a la llarga seran els més artísticament empobrits. Ens plau d'aprofitar aquesta nova avinentesa per a, sobre tan important qüestió, tornar a cridar l'atenció dels gironins, urgellencs i tortosins, i demanar-los que vulguin fer el que calgui per a recaptar dels capitols de llurs catedrals la fundació i manteniment dels respectius museus episcopals; ço que, ben mirat, no és obra de titans ni feina dispendiosa en excés, sinó tot el contrari.

Una vegada fet l'elogi dels museus diocesans i de llurs estrenus directores, voldríem parlar d'una missió que a aquests organismes s'incumbeix i que no és menys important que la fundació i manteniment d'aquests, ans creuríem que n'és derivació primordial. La fundació dels museus diocesans i llur manteniment, tal com fins ara foren entesos ambdues activitats, no seria sinó la primera part del programa que el museisme episcopal, abacial, col·legial o parroquial, al nostre entendre, han d'imposar-se.

Sostrets ja els objectes d'art sagrat a la cupidesa dels antiquaris i col·leccionistes, i ben resguardats aquests tresors en les sales dels museus; inventariats que siguin els objectes en qüestió, i per tant, ben assegurats contra la indiferència o venalitat dels rectors, caldrà, potser, tornar al culte aquelles pintures, escultures, teixits, joells i altres obres d'art litúrgic que una moda nova posà en desús i relegà a les golfes de l'església, i que més endavant foren sotrestes d'aquestes golfes per anar a parar al museu; o bé les que foren aixoplugades al museu quan les goteres, ara ja tapades, de l'església, les malmenaven; o les que poderen ésser rescatades a temps, en època de misèria i d'apremis, quan l'esparver fàcil de diners les festejava.

Tapades que siguin les goteres; socorreguda que sigui la penúria de la casa religiosa, cal tornar a llur procedència tot aquest bé de Déu d'obres d'art raziades de les parroquies, capelles, convents i catedrals. I si la moda nova que arreconà aquestes obres ha arribat a ésser suplantada per una altra moda, la del litúrgisme snob, o per la tornada del barroquisme, o per un altre qualsevol caprici o capteniment encertat, cal, aleshores, aprofitar l'avinentesa per a cuinar a re-integrar l'objecte d'art litúrgic al seu lloc d'origen. Una bona reglamentació d'aquesta nova pràctica de l'armament de les esglésies, l'inventari ben organitzat, ben detallat, de la propietat mobiliaria de cada església, convent, ermita o capella; una adequada ordenació de la manera de conservar i protegir aquestes obres d'art; un servei constant de control i d'investigació del compliment d'aquest petit afer litúrgic, tot això asseguraria la conservació i llum de les millors i més antigues o modernes obres d'art sagrat. Dues persones adjuntes al director de cada museu diocesà bastarien segurament per a aquest servei. S'ha de reconèixer que molts rectors enlloquen objectes desusats del culte perquè d'aquest desús en conclouen, en bona fe, inutilitat; o bé perquè en desconexen llur vàlua arqueològica; gairebé sempre tapar necessiten llur import per a pagar goteres o qualsevol altre forat de llur deficitari pressupost parroquial. Un cop els regents d'edificis religiosos siguin assabentats que tal objecte és d'alt valor, o bé es trobin impotents de la necessitat de consultar el museu diocesà abans d'enllopar res, aleshores no caldrà temer. La disciplina eclesiàstica és prou forta i prou ben acceptada perquè hom pugui dubtar de l'eficàcia d'aquest procediment. D'altra banda, de manera més o menys implícita, aquesta dependència i control del mobiliari litúrgic, per respecte al bisbe ja és una pràctica consuetudinària. N'hi hauria prou d'enfortir-la ben explícitament, de no deixar-la decaure i d'encarregar-la als museus diocesans.

Es més: creiem que els altres objectes d'antic art litúrgic que de procedència imprecisa o perduda per raó de desaparició o mutilació del temple que els posseï, han anat a parar al Museu diocesà, també haurien d'abandonar-lo per tal de tornar a moblar els altars d'esglésies d'estil idoni, que es trobessin pobres de mobiliari litúrgic, o bé per tal de substituir el mobiliari litúrgic modern que fos massa escandalosament impropï o lleig. Ales-

hores els museus diocesans només tindrien el dret o, millor dit, l'obligació, de retindre els objectes massius i ruïnats, els objectes mutilats, els antilitúrgics; els que, essent de caràcter religiós, fossin, no obstant, impropis per al culte; els que, formant sèrie, no la completessin; els que no tinguessin aplicació immediata; els que fossin d'instal·lació provisional o de dipòsit; les reproduccions i, en fi, tot altre objecte d'art religiós que no tingués aplicació, ultra aquells objectes que, en la constant missió salvaguardadora dels museus, haguessin d'ésser segrestats i solapats temporalment en el museu.

Caldrà també revestir les esglésies romàniques que per necessitat hagueren d'ésser despullades de llurs pintures murals, i revestir-les amb còpies exactes als originals, pintades pels mateixos procediments, tot posant en lloc dissimulat, i per mà del mateix copista, la inscripció indicadora de l'època de la sostrecció, del lloc on es troba l'original, de l'època de la còpia i del nom de l'autor.

Així, els retaules gòtics del Museu capítular de la Seu haurien de tornar a les capelles del claustre o bé a les de l'interior de la Catedral, encara que hi ha qui creu erròniament que en el claustre es malmetrien. Caldria tornar a l'altar major de l'església del Monestir de Sant Cugat el retaule de Tots Sants. Caldria, en fi, fer moltes d'aquestes oblidades restitucions.

Els museus diocesans s'empobriren una mica, però les nostres esglésies s'enriquieren enormement. El museu és una unitat, en la qual l'armament agria les obres que s'hi estagen; les esglésies són, en canvi, moltes unitats. El museu és visitat per poca gent i les obres no hi venen; les esglésies són visitades per molta gent, i els objectes d'art sagrat hi viuen de la vida material i espiritual; adhuc hi prenen un valor escenogràfic radiant; i aquest valor escenogràfic mateix, des d'un punt de vista de noble suggestió, no és gens despreciable: els litúrgistes més maniàtics i exàrrits el sabran apreciar.

Altament, la missió dels museus diocesans no és pas la d'enriquir-se sinó la de curar que les esglésies i altres edificis religiosos no s'empobreixin i la de posseir bons laboratoris de restauració. Els museus diocesans no són, tampoc, com els museus civils, preferentment llocs d'estudi; no són absorbidors de la major quantitat possible d'objectes d'art, sinó llocs d'estudi retentors de la menor quantitat possible d'objectes d'art, de només la quantitat residual que autoritzi l'armament preferent dels edificis religiosos.

JOAN SACS

Bert Balchen, l'avador que va fer un dia la travessia de l'Atlàntic, acaba de fer set vols d'exploració sobre l'Anàrtic.

HA ESCLATAT UNA REVOLTA A GUATEMALA

Dirigeix els rebels el general Uricó, ex-ministre de la Guerra

Mèxic, 19. — Segons telegrams procedents de la frontera de Guatemala, s'ha produït un alçament al nord-oest del país sota la direcció del general Jordi Uricó, ex-ministre de la Guerra.

Ubico ha aconseguit diversos èxits i s'ha apoderat de Mazatenango. Les comunicacions amb Guatemala estan interrompudes. — Fabra.

Mazatenango i Retalulen cauen en poder dels rebels

Guatemala, 19. — L'Agència Havas afirma que un grup de rebels, sota el comandament del coronel Morales Junior s'apoderà de les places de Mazatenango i Retalulen, ocupant les línies fèrries i alguns ponts, per tal de contenir l'avangament de les tropes del Govern.

COMENTARIS

"El procés de Mary Dugal"

No trobareu aquest títol a les columnes de primera pàgina de cap diari. No es tracta de cap drama real, ni tampoc d'un conte d'Edgar Poe. Amb títols semblants s'han escrit nombrosos drames inspirats segurament, com en aquest cas, en la realitat punyent.

"El procés de Mary Dugal" és una adaptació de *The trial of Mary Dugal*, un drama de l'americà Bayard Veiller. N'han fet l'adaptació al francès el cèlebre advocat Henry Torrès i Horaci de Carbuccia.

Henry Torrès no en té prou amb el fòrum: necessita l'escenari, i ha fet oposicions a diputat i seguirà fent-ne. Torrès vol portar al teatre una ratxada de la passió que de tant en tant abraça les sales dels tribunals.

En els grans processos d'espectacle intervé sempre Henry Torrès, i la presència d'aquest home número dona a les sessions públiques del Tribunal un doble interès.

Tots els crims polítics, afers d'ordre internacional, moltes vegades, tenen per advocat aquest home, veu de tro, torrent de paraules, que tant s'assembla físicament i adhuc per la seva múltiple activitat amb Léon Daudet, i al qual el cap de l'Acció Francesa odia profundament, i amb raó, perquè li ha fet perdre processos d'aquells de jugar-s'hi la pell. És just, però, que gent com la Berton, Schwartzbard, Sergio di Modugno i d'altres que no han arribat a provocar vessament de sang, trobin un defensor amb un gest i una veu de divo, i amb un renom proporcionat a llur delictes.

Torrès haurà alternat els treballs per a la defensa de Lazare Bloc i de l'ex-ministre Klotz, amb l'adaptació del "Procés de Mary Dugal". L'estrena d'aquesta obra servirà també als interessos de la justícia o, almenys, els del despatri de Torrès. El cas de Mary Dugal — ha dit Torrès — és semblant al de Bleugnot, un client seu de Mònaco, al qual el Tribunal condemnà a vint anys de treballs forçats. Revisat el procés, Bleugnot fou condemnat a deu anys. Si fos cert que Bleugnot va cometre un doble assassinat, aquesta disminució de pena seria anormal. Hi ha, doncs, — diu Torrès — vacil·lació per part del Tribunal de Mònaco. Entenent, Torrès ha elevat al príncep de Mònaco un recurs de gràcia i ha mobilitat la Lliga dels Drets de l'Home. Calia, però, crear un públic, fer ambient, i Torrès acudeix a l'escenari i adapta a les lleis franceses un drama judicial americà.

També podria admetre's que Mary Dugal és un truc, de propaganda electoral. No seria inoportú fer parlar de Torrès en un moment en què el gran advocat no troba districte. Els comunistes el varen expulsar del partit, i els socialistes, partit on ara milita Torrès, no volen que es presenti per Puteaux. L'acusen d'ésser amic del cap de policia Chiappe, de Citroën, de Lazare Bloc, de Klotz i de jugar a Deauville. Torrès es defensa i diu que ha intervingut generosament en molts processos polítics. I tot defensant-se — diu *Candido* — passa a defensar també els seus amics i diu, respecte de l'ex-ministre Klotz: "Mireu bé contra qui el defenso: contra usurers, joiers, constructors de carrosseries d'automòbils, gent sense cap interès." I parlant parlant — afegeix *Candido* — emportat per la seva eloqüència, arriba a demostrar que defensant el pobre Klotz defensa la societat en general i els proletaris en particular.

D'"El procés de Mary Dugal" s'ha dit que és un gran drama. Torrès n'ha fet molta propaganda. S'ha arribat a dir que sortiria a les taules a fer el paper d'avocat defensor. Després ha desmentit el rumor.

Votem perquè trobi un districte el gran advocat que quan no té un procés sensacional, necessita portar a l'escenari d'un teatre una ficció de procés. Torrès creu que Mary Dugal pot com moure el públic i la Lliga dels Drets de l'Home, i salvar Bleugnot. — M. B.

Els sublevats destrueixen els ponts

Guatemala, 19. — La sublevació, segons informes oficials, no revesteix cap importància. Avui han d'arribar al lloc de la rebel·lió les tropes governamentals al comandament del general Joan Padilla. Hom creu que en una curta campanya, seran vençuts els rebels.

Aquests han volat ponts per a impedir que les tropes del Govern acudeixin a les províncies en què operen.

En la capital la calma és completa, i la vida dels negocis normal. El Govern afirma que domina la situació. — Fabra.

A HONDURAS

Els negres són anglofils

Tegucigalpa, 19. — El diari "El Sol" publica un despatx de Trujillo, província de Colón, que diu que els obrers negres porten a terme una activa propaganda entre els habitants de la costa del Nord-est, de Honduras, a les quals inviten insistentment a col·locar-se sota la sobirania anglesa.

"El Sol" crida l'atenció del Govern sobre aquest fet, i l'invita a adoptar les mesures necessàries per a contrarestar els efectes d'aquesta propaganda. — Fabra.

Aquest número ha passat per la censura governativa

El "Guerin Meschino", de Milià, comenta la frase de Briand: "Amb bona voluntat farem aquest any un pas important en el camí de la pau", i expressa l'esperança que els homes d'Estat no trobaran cap entrebanc.

BORSA - FINANCES

Una tensió monetària

per METRIOS

Parlarem darrerament de l'or que dormia en les caixes del Banc d'Espanya sense exercir, de moment, cap influència damunt el valor actual de la pesseta. Dèiem, aleshores, que aquest or podria exercir un paper brillant el dia que s'hagués arribat a una situació monetària estable i que l'horitzó econòmic estigués net de tota mena de perills. Tant si el Govern es decideix per una estabilització de fet o per la implantació de la paritat en or de la pesseta al seu nivell actual o es pensa fer millorar paulatinament el canvi fins que arribi a la paritat legal amb el dòlar — un altre dia examinarem les possibilitats de portar a terme cada una d'aquestes polítiques — cal haver obtingut com a preparació indispensable una correspondència dels nostres preus amb els preus internacionals. En l'article del dia 5 d'aquest mes explicàvem per què no baixen els preus a Espanya i trobàvem com a causa preponderant dels moviments de preus les variacions de la circulació monetària. Després hem parlat de la necessitat de regular l'emissió de bitllets del Banc d'Espanya i de retirar-ne de la circulació alguns milions. Per fer baixar els preus al nivell dels preus internacionals, caldria retirar de la circulació uns 500 a 600 milions de pessetes i acompanyar aquesta mesura, d'ordre purament monetari, amb altres de complementàries, però també indispensables, com són la suspensió de preus de taxa, l'alçament de tota restricció oposada a la lliure producció, reducció dels drets de Duana que graven les matèries primes i els principals processos de transformació i pujada d'alguns drets que poden afavorir l'expansió d'indústries que la competència estrangera, facilitada per drets gairebé irrisoris, impedeix avui en dia, etc. Fora inútil demanar, com hem fet, que el Banc d'Espanya tingui una política monetària ben definida, si el Govern segueix procediments oposats en el camp de la política econòmica general. Suposem per un moment que el Govern es decideix a provocar la baixa de preus, si vol revaloritzar la pesseta, o a evitar-ne la pujada, si vol estabilitzar-la. Aleshores el Banc ha de seguir, vulguis o no vulguis, i es produeix una disminució de la quantitat de bitllets en circulació. Ens trobem, aleshores, en plena tensió monetària. I convé, en les actuals circumstàncies, que a Espanya es produeixi una restricció del crèdit? Nosaltres creiem que no, però vindrà inevitablement, perquè si del passiu del balanç del Banc d'Espanya en restem una quantitat important, aquesta mateixa quantitat haurà d'ésser treta de l'actiu. Com que les partides principals de l'actiu són els metalls preciosos en caixa, els descomptes i els crèdits, si no toquem els metalls, hauran d'ésser restringits els descomptes o els crèdits. Aquesta restricció sembla que no li fa por al ministre de Finances, perquè ha fet pujar el tipus del descompte — encara que, com veurem en el pròxim article, aquesta pujada moderada no ha pogut tenir conseqüències importants — però a nosaltres no ens fa gaire goig un agreujament de les dificultats per què passa la indústria, que és la que es ressentirà directament d'una tensió monetària. Pensant en això, dèiem l'altre dia que ens semblava excessiva la quantitat de metalls preciosos en poder del Banc, i que no estaria de més pensar en l'alienació d'una part, els 700 milions de pessetes d'argent que posseeix el Banc, podrien ésser venudes poc a poc. Aquestes vendes permetrien de mantenir la quantitat de bitllets en circulació estacionada, o produirien, si eren importants, la disminució volguda. El producte de la venda podria entrar en un compte especial, i la seva distribució es realitzaria de comú acord entre el Banc i el Tresor. Per la prudent reducció de la reserva d'argent s'evitaria la restricció dels descomptes o els crèdits i no es vindria a agreujar la crisi industrial. Cal anar amb molta cura amb les mesures de política monetària, perquè com que a Espanya l'organització creditícia no és molt perfeccionada, i el comerç es realitza encara

una mica primitivament, tots els cops oaurien damunt de la part més avançada i, per tant, més sensible de la nostra economia. La gran pujada de la pesseta en els primers mesos de l'any 1927, que fou, en part, solament un salt en el buit, agreujà considerablement la precària situació de les exportacions, i anul·là gairebé les de productes manufacturats. Els mercats costen molt de guanyar i poc de perdre, i una fallida s'emporta el fruit de molts anys de sacrificis. La nostra indústria espera neguitosa la resolució de la Comissió que dictaminarà sobre la conveniència d'adoptar el patró or, i tem, amb raó, les conseqüències d'una política monetària que miri més a un fals prestigi que a la realitat del moment. Tem, sobretot, la tensió monetària que pugui produir-se, i de la qual ha estat una advertència la pujada del tipus del descompte, que, com explicarem demà, no ha tingut, però, efectes importants.

PRORROGA DE L'OFERTA DE COMPRA

de les

Accions del "Gran Metropolità de Barcelona, S. A."

Els Bancs firmants comuniquen als senyors tenedors d'Accions del "Gran Metropolità de Barcelona, S. A." que ha estat ampliat el termini per a la cessió de les seves accions a "Tramvies de Barcelona, S. A." en les condicions consignades en l'anunci oficial publicat amb data 4 del corrent per un nou termini, sense ulterior prorroga, que finalitza el dia 6 de febrer vinent.

Barcelona, 19 de gener de 1929.

BANC HISPANO-COLONIAL

SOCIETAT ANONIMA ARNUS-GARI

BANC DE BISCAIA

R. CAPELL METGE ESPECIALISTA HOSPITAL DE PARIS

ECZEMES, FISSURES, SANG, ETC. HEMORROIDES (morenes)
Tractaments especials, no operatoris, no dolorosos - SALMERON, 42, d. 4 a 6

Segon miler del llibre de gran èxit

"Les banyes del Tibidabo"

en el qual DOMÈNEC DE BELLMUNT

descobreix, en impressionants reportatges dels baixos fons de París, els misteris i els perills de les drogues heroiques

PREU POPULAR: 3'50

Llibreria Catalònia

SOLER I TORRA G. MANA

BANQUERS

BITLLETES

Francescos, 24'10 per 100.
Anglesos, 29'75 pessetes.
Italians, 32'25 per 100.
Belgues, 85'65 per 100.
Suïssos, 118'05 per 100.
Portuguesos, 0'27 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 1'46 id.
Austria (Schilling), 0'83 pessetes.
Tecoslovàquia, 18 per 100.
Holandesos, 2'12 pessetes.
Rússia (tchervonetz), 11 pessetes.
Grècia, 7'75 per 100.
Suècia, 1'61 ptes.
Noruega, 1'61 idem.
Dinamarca, 1'61 idem.
Finlàndia, 14'50 per 100.
Romania, 3'50 per 100.
Bulgària, 3'75 per 100.
Turquia, 2'75 pessetes.
Estats Units, 6'13 idem.
Canadà, 6'03 id.
Argentina, 2'58 id.
Uruguai, 6'03 idem.
Xilens, 0'70 idem.
Brasilers, 0'70 idem.
Bolívians, 1'75 idem.
Colombians, 5'60 pessetes.
Peruanos, 23 idem.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'05 pessetes.
Japonesos, 2'60 idem.
Algèria, 23'00 per 100.
Egipte, 30'10 ptes.
Filipines, 2'75 idem.
OR
Alfons, 118 per 100.
Unes, 118 id.
4 i 2 duros, 118 id.
1 duro, 750 pessetes.
Isabel, 119 per 100.
Frances, 117 id.

Funicular de Montjuïc

Mattins assolats
La mar que brilla

La tarda que s'allarga
A la posta prenen silueta d'en-somni, els Palaus de l'Exposició

Bitllets de pujada i baixada a dos raïls, sense augment de preu, en els OBTRES DE LOCALITATS de la Ciutat

Les pelades a més a més de produir cuissor poden ocasionar una infecció. N'hi haurà prou amb aplicar-se Embrocació ELLIMAN per a evitar el dolor i prevenir els perills de la lesió. Des de fa més de vuitanta anys ELLIMAN ve actuant amb èxit en els casos de Pelades i Contusions i evita les molesties i la curació es fa més després.

L'EMBROCACIÓ ELLIMAN és inapreciable contra:
REUMATISME, LUMBAGO, MASAGAMENTS,
CATICA, REFREDAMENT, COPS, PELADES.

Concessionari: FREDERIC BONET. Aportat 600. BARCELONA

EMBROCACIÓ
ELLIMAN

Calma el dolor

(Timbres mòbils i sanitaris, inclouen.)

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Borsa matí: Nord, 125'30, 125'25, 125'35; Alacant, 118'40, 118'45; Andalus, 88'50; G. Metro, 58'00, 58'75; Chades V., 712, 710, 711; Banc de Catalunya, 120'25; Dèries, 21'00; Docks, 27'65; Felgueres, 77'25; Filipines, 383; Algunes N., 153'25.

Borsa tarda: Amortitzable 3 %, 74'47; Nord, 125'45, 125'25; Alacant, 118'20; Andalus, 88'00, 88'95; Orenses, 42'35; Interior, 75'50; Chades V., 712, 714, 740; Chades D., 140; Colonial, 132'50; Docks, 27'65; Plats, 47'50; Sucres O., 60'50; Felgueres, 77'75; Explosius, 238, 240, 239.

COMPTAT: Valors encara no inclosos en el Bitllet Oficial

Forces Motrius 99'85
Grans Molins Bascos 99'25
Indústria Aragonense, 22 97'00

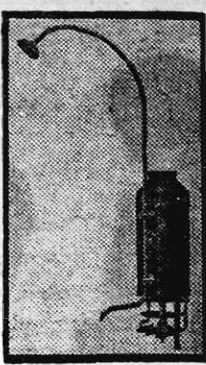
MANCOMUNITAT, DIPUTACIÓ I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914 84'00
1920 84'00
Oblig. Prov. 6% 101'50
C. G. Comunal 83'00
Diputacions veïes 89'00
Ajunt. Badajoz 100'00
Ajunt. Barc. smtre 83'00
1906 B. 83'00
1907 B. 82'00
1908 B. 82'00
1909 B. 82'00
1910 B. 82'00
1911 B. 82'00
1912 B. 82'00
1913 B. 82'00
1914 B. 82'00
1915 B. 82'00
1916 B. 82'00
1917 B. 82'00
1918 B. 82'00
1919 B. 82'00
1920 B. 82'00
1921 B. 82'00
1922 B. 82'00
1923 B. 82'00
1924 B. 82'00
1925 B. 82'00
1926 B. 82'00
1927 B. 82'00
1928 B. 82'00
1929 B. 82'00
1930 B. 82'00
1931 B. 82'00
1932 B. 82'00
1933 B. 82'00
1934 B. 82'00
1935 B. 82'00
1936 B. 82'00
1937 B. 82'00
1938 B. 82'00
1939 B. 82'00
1940 B. 82'00
1941 B. 82'00
1942 B. 82'00
1943 B. 82'00
1944 B. 82'00
1945 B. 82'00
1946 B. 82'00
1947 B. 82'00
1948 B. 82'00
1949 B. 82'00
1950 B. 82'00
1951 B. 82'00
1952 B. 82'00
1953 B. 82'00
1954 B. 82'00
1955 B. 82'00
1956 B. 82'00
1957 B. 82'00
1958 B. 82'00
1959 B. 82'00
1960 B. 82'00
1961 B. 82'00
1962 B. 82'00
1963 B. 82'00
1964 B. 82'00
1965 B. 82'00
1966 B. 82'00
1967 B. 82'00
1968 B. 82'00
1969 B. 82'00
1970 B. 82'00
1971 B. 82'00
1972 B. 82'00
1973 B. 82'00
1974 B. 82'00
1975 B. 82'00
1976 B. 82'00
1977 B. 82'00
1978 B. 82'00
1979 B. 82'00
1980 B. 82'00
1981 B. 82'00
1982 B. 82'00
1983 B. 82'00
1984 B. 82'00
1985 B. 82'00
1986 B. 82'00
1987 B. 82'00
1988 B. 82'00
1989 B. 82'00
1990 B. 82'00
1991 B. 82'00
1992 B. 82'00
1993 B. 82'00
1994 B. 82'00
1995 B. 82'00
1996 B. 82'00
1997 B. 82'00
1998 B. 82'00
1999 B. 82'00
2000 B. 82'00
2001 B. 82'00
2002 B. 82'00
2003 B. 82'00
2004 B. 82'00
2005 B. 82'00
2006 B. 82'00
2007 B. 82'00
2008 B. 82'00
2009 B. 82'00
2010 B. 82'00
2011 B. 82'00
2012 B. 82'00
2013 B. 82'00
2014 B. 82'00
2015 B. 82'00
2016 B. 82'00
2017 B. 82'00
2018 B. 82'00
2019 B. 82'00
2020 B. 82'00
2021 B. 82'00
2022 B. 82'00
2023 B. 82'00
2024 B. 82'00
2025 B. 82'00
2026 B. 82'00
2027 B. 82'00
2028 B. 82'00
2029 B. 82'00
2030 B. 82'00
2031 B. 82'00
2032 B. 82'00
2033 B. 82'00
2034 B. 82'00
2035 B. 82'00
2036 B. 82'00
2037 B. 82'00
2038 B. 82'00
2039 B. 82'00
2040 B. 82'00
2041 B. 82'00
2042 B. 82'00
2043 B. 82'00
2044 B. 82'00
2045 B. 82'00
2046 B. 82'00
2047 B. 82'00
2048 B. 82'00
2049 B. 82'00
2050 B. 82'00
2051 B. 82'00
2052 B. 82'00
2053 B. 82'00
2054 B. 82'00
2055 B. 82'00
2056 B. 82'00
2057 B. 82'00
2058 B. 82'00
2059 B. 82'00
2060 B. 82'00
2061 B. 82'00
2062 B. 82'00
2063 B. 82'00
2064 B. 82'00
2065 B. 82'00
2066 B. 82'00
2067 B. 82'00
2068 B. 82'00
2069 B. 82'00
2070 B. 82'00
2071 B. 82'00
2072 B. 82'00
2073 B. 82'00
2074 B. 82'00
2075 B. 82'00
2076 B. 82'00
2077 B. 82'00
2078 B. 82'00
2079 B. 82'00
2080 B. 82'00
2081 B. 82'00
2082 B. 82'00
2083 B. 82'00
2084 B. 82'00
2085 B. 82'00
2086 B. 82'00
2087 B. 82'00
2088 B. 82'00
2089 B. 82'00
2090 B. 82'00
2091 B. 82'00
2092 B. 82'00
2093 B. 82'00
2094 B. 82'00
2095 B. 82'00
2096 B. 82'00
2097 B. 82'00
2098 B. 82'00
2099 B. 82'00
2100 B. 82'00
2101 B. 82'00
2102 B. 82'00
2103 B. 82'00
2104 B. 82'00
2105 B. 82'00
2106 B. 82'00
2107 B. 82'00
2108 B. 82'00
2109 B. 82'00
2110 B. 82'00
2111 B. 82'00
2112 B. 82'00
2113 B. 82'00
2114 B. 82'00
2115 B. 82'00
2116 B. 82'00
2117 B. 82'00
2118 B. 82'00
2119 B. 82'00
2120 B. 82'00
2121 B. 82'00
2122 B. 82'00
2123 B. 82'00
2124 B. 82'00
2125 B. 82'00
2126 B. 82'00
2127 B. 82'00
2128 B. 82'00
2129 B. 82'00
2130 B. 82'00
2131 B. 82'00
2132 B. 82'00
2133 B. 82'00
2134 B. 82'00
2135 B. 82'00
2136 B. 82'00
2137 B. 82'00
2138 B. 82'00
2139 B. 82'00
2140 B. 82'00
2141 B. 82'00
2142 B. 82'00
2143 B. 82'00
2144 B. 82'00
2145 B. 82'00
2146 B. 82'00
2147 B. 82'00
2148 B. 82'00
2149 B. 82'00
2150 B. 82'00
2151 B. 82'00
2152 B. 82'00
2153 B. 82'00
2154 B. 82'00
2155 B. 82'00
2156 B. 82'00
2157 B. 82'00
2158 B. 82'00
2159 B. 82'00
2160 B. 82'00
2161 B. 82'00
2162 B. 82'00
2163 B. 82'00
2164 B. 82'00
2165 B. 82'00
2166 B. 82'00
2167 B. 82'00
2168 B. 82'00
2169 B. 82'00
2170 B. 82'00
2171 B. 82'00
2172 B. 82'00
2173 B. 82'00
2174 B. 82'00
2175 B. 82'00
2176 B. 82'00
2177 B. 82'00
2178 B. 82'00
2179 B. 82'00
2180 B. 82'00
2181 B. 82'00
2182 B. 82'00
2183 B. 82'00
2184 B. 82'00
2185 B. 82'00
2186 B. 82'00
2187 B. 82'00
2188 B. 82'00
2189 B. 82'00
2190 B. 82'00
2191 B. 82'00
2192 B. 82'00
2193 B. 82'00
2194 B. 82'00
2195 B. 82'00
2196 B. 82'00
2197 B. 82'00
2198 B. 82'00
2199 B. 82'00
2200 B. 82'00
2201 B. 82'00
2202 B. 82'00
2203 B. 82'00
2204 B. 82'00
2205 B. 82'00
2206 B. 82'00
2207 B. 82'00
2208 B. 82'00
2209 B. 82'00
2210 B. 82'00
2211 B. 82'00
2212 B. 82'00
2213 B. 82'00
2214 B. 82'00
2215 B. 82'00
2216 B. 82'00
2217 B. 82'00
2218 B. 82'00
2219 B. 82'00
2220 B. 82'00
2221 B. 82'00
2222 B. 82'00
2223 B. 82'00
2224 B. 82'00
2225 B. 82'00
2226 B. 82'00
2227 B. 82'00
2228 B. 82'00
2229 B. 82'00
2230 B. 82'00
2231 B. 82'00
2232 B. 82'00
2233 B. 82'00
2234 B. 82'00
2235 B. 82'00
2236 B. 82'00
2237 B. 82'00
2238 B. 82'00
2239 B. 82'00
2240 B. 82'00
2241 B. 82'00
2242 B. 82'00
2243 B. 82'00
2244 B. 82'00
2245 B. 82'00
2246 B. 82'00
2247 B. 82'00
2248 B. 82'00
2249 B. 82'00
2250 B. 82'00
2251 B. 82'00
2252 B. 82'00
2253 B. 82'00
2254 B. 82'00
2255 B. 82'00
2256 B. 82'00
2257 B. 82'00
2258 B. 82'00
2259 B. 82'00
2260 B. 82'00
2261 B. 82'00
2262 B. 82'00
2263 B. 82'00
2264 B. 82'00
2265 B. 82'00
2266 B. 82'00
2267 B. 82'00
2268 B. 82'00
2269 B. 82'00
2270 B. 82'00
2271 B. 82'00
2272 B. 82'00
2273 B. 82'00
2274 B. 82'00
2275 B. 82'00
2276 B. 82'00
2277 B. 82'00
2278 B. 82'00
2279 B. 82'00
2280 B. 82'00
2281 B. 82'00
2282 B. 82'00
2283 B. 82'00
2284 B. 82'00
2285 B. 82'00
2286 B. 82'00
2287 B. 82'00
2288 B. 82'00
2289 B. 82'00
2290 B. 82'00
2291 B. 82'00
2292 B. 82'00
2293 B. 82'00
2294 B. 82'00
2295 B. 82'00
2296 B. 82'00
2297 B. 82'00
2298 B. 82'00
2299 B. 82'00
2300 B. 82'00
2301 B. 82'00
2302 B. 82'00
2303 B. 82'00
2304 B. 82'00
2305 B. 82'00
2306 B. 82'00
2307 B. 82'00
2308 B. 82'00
2309 B. 82'00
2310 B. 82'00
2311 B. 82'00
2312 B. 82'00
2313 B. 82'00
2314 B. 82'00
2315 B. 82'00
2316 B. 82'00
2317 B. 82'00
2318 B. 82'00
2319 B. 82'00
2320 B. 82'00
2321 B. 82'00
2322 B. 82'00
2323 B. 82'00
2324 B. 82'00
2325 B. 82'00
2326 B. 82'00
2327 B. 82'00
2328 B. 82'00
2329 B. 82'00
2330 B. 82'00
2331 B. 82'00
2332 B. 82'00
2333 B. 82'00
2334 B. 82'00
2335 B. 82'00
2336 B. 82'00
2337 B. 82'00
2338 B. 82'00
2339 B. 82'00
2340 B. 82'00
2341 B. 82'00
2342 B. 82'00
2343 B. 82'00
2344 B. 82'00
2345 B. 82'00
2346 B. 82'00
2347 B. 82'00
2348 B. 82'00
2349 B. 82'00
2350 B. 82'00
2351 B. 82'00
2352 B. 82'00
2353 B. 82'00
2354 B. 82'00
2355 B. 82'00
2356 B. 82'00
2357 B. 82'00
2358 B. 82'00
2359 B. 82'00
2360 B. 82'00
2361 B. 82'00
2362 B. 82'00
2363 B. 82'00
2364 B. 82'00
2365 B. 82'00
2366 B. 82'00
2367 B. 82'00
2368 B. 82'00
2369 B. 82'00
2370 B. 82'00
2371 B. 82'00
2372 B. 82'00
2373 B. 82'00
2374 B. 82'00
2375 B. 82'00
2376 B. 82'00
2377 B. 82'00
2378 B. 82'00
2379 B. 82'00
2380 B. 82'00
2381 B. 82'00
2382 B. 82'00
2383 B. 82'00
2384 B. 82'00
2385 B. 82'00
2386 B. 82'00
2387 B. 82'00
2388 B. 82'00
2389 B. 82'00
2390 B. 82'00
2391 B. 82'00
2392 B. 82'00
2393 B. 82'00
2394 B. 82'00
2395 B. 82'00
2396 B. 82'00
2397 B. 82'00
2398 B. 82'00
2399 B. 82'00
2400 B. 82'00
2401 B. 82'00
2402 B. 82'00
2403 B. 82'00
2404 B. 82'00
2405 B. 82'00
2406 B. 82'00
2407 B. 82'00
2408 B. 82'00
2409 B. 82'00
2410 B. 82'00
2411 B. 82'00
2412 B. 82'00
2413 B. 82'00
2414 B. 82'00
2415 B. 82'

NOTICIARI

ESCAJUDORS. LE HANY alemany.
"JUNKERS"
 superiors a tots els coneguts
 Gran rendiment i durada.
 Aigua potable. Combustió perfecta
 No compreu sense examinar abans
 aquest sistema perfeccionat

Venedors
 exclusius: **Isidre Font i Gns.**
 60, RONDA DE SANT PERE, 60
 Banyeres, La Pobla, Waters,
 etc. PREUS MOLT REDUÏTS

LES OBRES DE LA CAPITANIA GENERAL

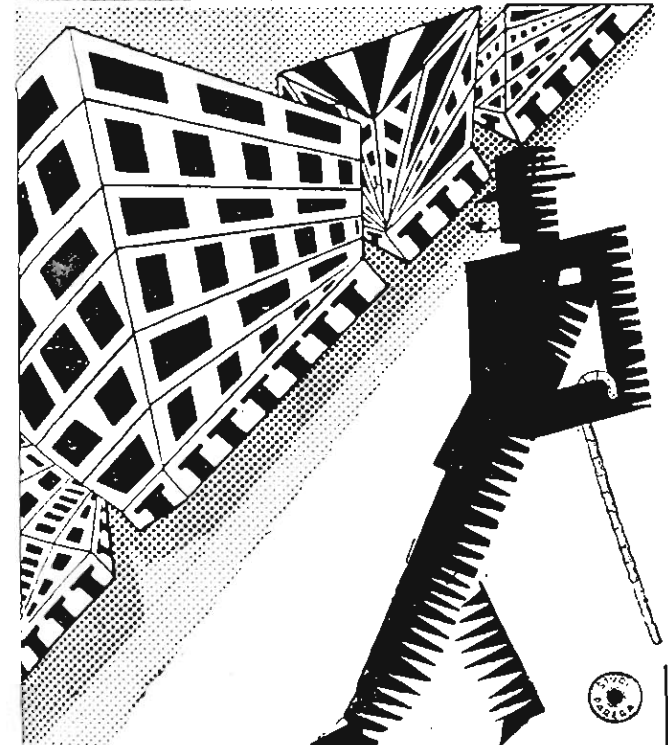
Bloc del transeünt

L'anomenada "Oficina romànica" dona fe de vida. La Veu de Catalunya li ha fet propaganda amb un article de gran (autof) elogi, tot deparant per a ella un Mecenàs perquè quedi materialment els "nostres primers filòlegs" que hi treballen. La missió d'aquesta és transcendentalíssima. Han de fer una nova "calaixera", la qual servirà "tot seguit per a una revisió completa i absoluta de tot" el que ha establert l'Institut; revisió que no sabem qui els ha encarregat, però que, segons diu La Veu (estant en ús de raó o no estant-hi), s'imposa d'aquí a poc temps. I nosaltres que creïem el nostre sentit comú, que ens deia que cal no fer cap canvi, ni orogràfic ni de cap mena, fins que haguem resolt el problema previst, i aleshores, mirant, segurament que no fóra necessari.

Els membres de l'oficina, ja diu La Veu que són una garantia de treball científic i seriós, de la talla proporcionada a la seva missió. L'última que no detalls els seus mèrits! Hauria pogut dir, per exemple: El senyor Antón Par, un nom que hom deu recordar segurament. El senyor de Montoliu, aspirant, desenganyat per força, a casar-se en un cadavre que havia rebut el qui, científicament, l'havia rebut. El senyor F. de B. Moll, dissenyador i col·laborador de l'escriptor Mn. Alcover; entre altres

coses, novell descobridor i cavaller de la "y", que ha fet readaptar al seu mestre i tot — la troba elegant. Per acabar, el seu secretari, M. Calveras, autor d'estudis profunds i divertits sobre filologia. En el seu llibre màxim — per ara — escrit, segons ell, sota les normes de l'Institut, trobem frases d'una construcció tan lògica i científica com les següents, triades a l'atzar: "on s'hi troben"; diu que ha vingut al món "per a restablir la concòrdia entre germans (!) i per això... ens en estem també de tota ofensiu ofensiva"; "n'estem molt lluny de saber-lo realitzar plenament". Aquest llenguatge, feixuc de pleonasmes, inelegant, idiomàtic, és el model que ens ha de donar? Hem dit que era divertit. En un capítol, parla de les frases fetes i diu que aquelles com "els gegants de la saviesa, les espases de la justícia", etc., no duen res "a la imaginació dels nostres temps — volia dir dels nostres homes, no la dels temps, segurament — perquè semblants coses no són vives en els costums generals... fan referència a objectes desapareguts de la vida". Ningú sap, efectivament, què és una espasa o un gegant. Per arrodonir-ho, proposa que se substitueixin per altres on es faci referència a coses d'ús general ara. Per exemple, en dona una de definitiva, bella, precisa i, sobretot, clara i entenedora per a tothom: "la sensibilitat d'un galvanòmetre!!"

Un hom podria haver dit això i encara explicar què és un galvanòmetre, perquè ningú no restés parat si la frase tenia acceptació entre els consultors de l'oficina romànica.

MODERNISME
 és la CREMA
 D'AFAITAR

Varon Dandy
 És RÀPIDA
 I LI PERMET
 SORTIR DE CASA
 BEN AFAITAT
 CADA DIA

PERFUMERIA PARERA

LA PUBLICITAT
 PREU DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, mes.	9/30
Península Ibèrica, trimestre	7/30
Amèrica Llatina	8/30
Altres països	25/-

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA
 Situació general atmosfèrica d'Europa a les set hores del dia 19 de gener de 1929:
 Persisteixen les altes pressions per la major part de l'occident europeu. El temps ha millorat, pel que a nebulositat i temperatures es refereix, puix el cel està cobert solament al Sud-est d'Espanya, a les illes Britàniques i a Alemanya.
 Per l'Atlàntic avança cap a Europa una depressió baromètrica que ja produeix núvols, amb vents del Sud-oest, per les illes Britàniques i costes de Galícia.
 Estat del temps a Catalunya a les vuit hores:
 El cel és completament clar. Els vents són febles i variables.
 Les gelades i gebrades han estat generals. S'han registrat les següents mínimes: 12 graus sota zero a Adrell, 10 a Tremp, i 9 també sota zero a Ribes i Capdella.

REBAIXES ABRICS
 confeccionats
 des de 65 Ptes

TRINXERES
 des de 35 Ptes

F. VEHILS VIDAL
 Plaça de la Universitat, 7

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
 VALENCIA, 346 — TEL. 73016

CLAUSULES Braguera, Falces.
 Unió gabinet ortopèdic dirigit per facultatiu.
 Rambla de Catalunya, 8
 Ferran, 8
 Rambla del Mig, 27.

Recol·lint les xapes
OLIS MARTÍ
 obtindreu bella obsequia

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA
 Dia 19 de gener de 1929.
 Hores d'observació: 7, 13 i 18.
 Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 772.1, 772.7, 772.0 mil·líbars: 1029.4, 1030.2, 1029.3
 Termòmetre a l'ombra. — Sec: 3.8, 10.2, 8.8; humit: 2.2, 7.0, 7.2
 Humitat (centèsimes de saturació): 73, 60, 83.
 Vent. — Direcció: NNW, SE, calma; velocitat: 1, 2, 0.
 Estat del cel. — Seré, C. aclarit, Nuvolós.
 Classe de núvols. — Ci, Ci-St., Ci, Ci-St.
 Temperatures extremes a l'ombra. — Màxima: 12.4; mínima: 3.2; mínima arran de terra: 0.8
 Osciàtació termomètrica: 9.2
 Temperatura mitjana: 7.8
 Precipitació aigua, des de les 7 h. del dia abans a les 7 h. del dia de la data: mm. de gruix, 0; síguil, litres per m. quadrat: 0.0
 Recorregut del vent en igual període: 36 quilòmetres.
 Observacions particulars: cap.
 El director: E. Alcobé.

S 22
 el fullon més de la
PLOMA FONT
SWAN
 PALANCA INVISIBLE D'ESCRITA
 RÀPIDA I ELÈGANT. LA QUAL
 PORTA A L'ESCRITURA L'ÚNICA
 METÀL·LICA
 TAP D'OROS TÈRMIC INTERIOR
 PER AL TON PLOMILLA D'OROS
 DE MÀQUINA SUAVITAT I DOLCE
 Pts. 20
 a tota la península

Per a camises i corbates de gust,
CASA BELETA
 Dibuixos exclusius
 Especialitat en la mida
 Avinguda de la Porta de l'Àngel, 35

Dijous passat, en el curs organitzat per la Lluïta contra la Mortalitat Infantil, el doctor Lluís Puig i Roig disertà sobre les normes amb què ha de dirigir-se la lactància materna, i exposà, per mitjà de quadros estadístics, la diferència de robustesa i mortalitat dels nens criats per la seva mare i els criats amb biberó. En sentides frases va elevar la importància

moral i material de la lactància materna, que sintetitzà en la frase de "la mare que no cria, no és més que mitja mare".
 En la lliçó de dimarts vinent exposarà l'orientació a seguir en la lactància mercenària, lactància mixta, i la lactància de bessons. A continuació es presentaran les diferents classes de farines que s'usen en el primer any de vida del nen amb l'alimentació.

No tossiu més!!! - Prenen PASTILLES KLAM
 Unio remei contra la tos
 3 rals capsa
 De venda a totes les farmàcies i a casa l'autor
S. Valverdu - REUS
 Vendeu a l'engros A. Cavallé - REUS

AIGUA IMPERIAL VICHY
PARAIGUES CARDUS
 Portaferriassa, 10

Sastreria CASA BELETA
 Creadora del vestit tipus mariner per a nens
 Vestits d'esport, vestits d'uniforme
 Avinguda de la Porta de l'Àngel, 35

UNA DONA QUE ES NEGA A OBEIR LA LLEI DEL TRANSIT DE PEATONS
 A l'encreuament dels carrers de Muntaner i de Consell de Cent fou detinguda pel guàrdia urbà encarregat de regular el trànsit Magdalena Peschler, de 32 anys, francesa, la qual desobeï la indicació de l'esmentat guàrdia, i se'n moia per torna.

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
 VALENCIA, 346 — TEL. 73016

JOIES VERITABLE OCAISIO
 Per a comprar a bon preu aneu a la Joleria Magrífica. Tallers, 41

CARRETER ATROPELLAT PEL MATEIX CARRO QUE MENAVA
 Joan Argüelles Valls, de 39 anys, caigut al carrer de Laplana, del carro que menava, una de les rodes del qual li passà per sobre.
 Auxiliat que fou al dispensari de la barriada d'Horta, se li apreclaren lesions al peu esquerre, de pronòstic reservat.

Galeria Layetanes
 CORTS CATALANES, 813
 MOBLES, JOIES, TAPISSOS
 LAMPARES decorades, presentant per eminents artistes

REBAIXES en Sueters i Pullovers
F. VEHILS VIDAL
 Av. del Portal de l'Àngel, 34
 Plaça de la Universitat, 7

DETENCIONS PER SUPOSAT ROBOTORI
 Antoni González Sánchez (a) "El Valencià" de 46 anys; Pere Fàbregues Forjós, de 35; Joaquim Soriano, de 28, i Vicents Vilaplana, de 45, aquest propietari d'una taverna del carrer de la Bomba, foren portats a la Comissaria per tal d'explicar la procedència d'un paquet que portava el primer, el qual contenia divuit calxes amb panyes.
 En dir aquell que complia un en-

Calçats RASPALL
 Porta Ferrissa, 13 Barcelona
 Demà, dilluns, dia 21, comença la seva tradicional liquidació de MODELS i SERIES INCOMPLETES de senyor i senyora al preu de
 15 i 18/50 pessetes el parell
 Visiteu aquesta tarda la seva exposició i trobareu quelcom que ha d'interessar-vos.
 La venda s'obrirà a les deu del matí

Acaba de sortir
Una noia d'avui dia
 NOVEL·LA
 per
Santiago Masferrer i Cantó
 PREU: 1 PTA.
 Administració i venda:
Llibreria Catalònia 17, PLAÇA DE CATALUNYA, 17

CALÇATS CREUS
 ARIBAU, 24
 Participem als nostres clients i al públic que demà, dilluns, dia 21, començarà la TRADICIONAL liquidació dels **PARELLS SOLT** restes de numeració i el 20 per 100 de descompte en tots els articles, per renovació de models

càrrec de Fàbregues i Soriano, i aquest descarregà el mort sobre Vilaplana, resulta que la policia ha pres cartes en l'assumpte.

HOTEL ORIENT
 El preferit per l'"élite" barcelonina per a celebrar-hi tota mena de banquetes i festes.

La Societat de Cirurgia de Barcelona s'ha traslladat al carrer Lluïta, 7, principal, on celebrarà les seves sessions a partir de l'any en curs.

META Exposició aparell BRUC, 8. COLMADO

Ja som a l'hivern
 Ara és hora de donar als vostres fills
OLI de FETGE de BACALLA Botta i Baltà
 Rambla de Catalunya, 1

Només girarà bé el vostre vestit o gabany a l'inservible al taller de sastreria. Lleona, 3 (tocant plaça Reial).

BARALLA ENTRE DONES
 Guadalupe Martínez Moreno i la mestressa de la casa núm. 34 del carrer del Dos de Maig, anomenada Felícia, es barallaren, i resultà la primera amb una ferida contusa a la regió parietal esquerra i diverses erosions.
 Fou assistida al dispensari del carrer del Taulat on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

EL ALUMINIO
 RDA. S. ANTONIO, 68, 70
VEA
 LOS 14
 ESCAPARATES

LA MILLOR CASA
 en Bateria de Cuina
 completes

OBJECTES per a PRESENTS :: VAIXELLES
 Cristalleries i auxiliars de totes menes

RODRIGUEZ I FERRER
CAMISERS
 Boqueria, 36 i 38. Tel. 16651
SUCURSAL
 Ronda Sant Pere, 16. Tel. 18166

RODRIGUEZ I FERRER
 Boqueria 36-38 Barcelona
 Camises, corbates
 guants, pullovers

— Diuen que busquen una cocktelera que pertany a Amílcar Barca.
 — Carat!, ara que amb el Martini Cocktail ja no calen cocktelers!!

Demaneu MARTINI COCKTAIL a tots els bars, botelleries i colmados.

Els Tribunals Municipi

VISTA D'UNA CAUSA PER HOMICIDI
 Demà es veurà la vista per assassinat contra Francesc Rueda, el qual està acusat, segons el fiscal, d'haver donat mort, el dia 16 de novembre de 1925, a Besiers, a Dida Guevara.
 La pena que sol·licita el fiscal és de 14 anys, 8 mesos i un dia de reclusió.
 El defensor, senyor Vilalta, demana l'absolució.
 Els tribunals de França ja varen jutjar el fet, i condemnaren el processat a la pena de treball forçat a perpetuïtat, que no va complir per haver-se escapat.
 La vista s'efectuarà a la Secció tercera.

ASSEMBLAMENTS PER A PER A DEMÀ AUDIENCIA TERRITORIAL
 Sala primera. Vilafranca. — Pobresa. R. Gil contra S. Gil. Universitat. — Testimoni. Domènec Calaisa contra Flora Calaisa.
 Sala segona. — Manresa. — Menor quantia. Josep Pérez contra Salvador Trilla.
 Puigcerdà. — Andreu Canals contra Tomàs Soler.
 Tarragona. — Incident. Autos Donnet contra Carles Masdeu.

AUDIENCIA PROVINCIAL
 Secció primera. — Nord. — Un oral per "chantage" contra Filirinda Manaco.
 Secció segona. — Oest i Concepció. — Dos orals per usurpació i furt contra F. Pujol i J. Vila.
 Secció tercera. — Sur. — Un oral per homicidi contra F. Rueda.
 Secció quarta. — Universitat i Terrassa. — Dos orals per atemptat i raple contra N. Illa i Josep González.

El raquitisme
 Les afeccions de l'aparell respiratori i consumptives dels nens es guareixen prenent durant l'hivern Oli pur de fetge de bacallà, puríssim i incongela de les pesqueries de Bergen (Noruega), que rep en flacons d'un litre i mig litre
J. URIACH I C., S. A. BRUCH, 49
 Tel. 14040

Patents d'esmoiet per a subhastar
 El dia 24 d'aquest mes, a la una de la tarda, es celebrarà la subhasta, sota el tipus inicial de 75 pessetes, per adjudicar vint patents d'esmoiet per a circular per la via pública durant l'exercici 1929. L'acte de subhasta tindrà lloc al Negociat Municipal d'Ingressos, instal·lat provisionalment al segon pis de l'Escola Municipal de Música (València xamfrà Bruch). El plec de condicions es troba de manifest al propi Negociat.
 Negociat d'Obres Públiques
 Durant el termini de quinze dies estarà exposat al Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció de Foment el projecte de substitució de les servituds interceptades a l'itinerari municipal de Barcelona per la línia de la Bordeta al Port, i de la qual és concessionària la Companyia General de Ferrocarrils Catalans, als efectes de les reclamacions dels interessats.

-FAYANS CATALA
 Bomboneres amb dolços per a bodes i bateigs
 Presentació exquisida
 CORTS, 615. - Tel. 12874

ELIXIR ESTOMACAL
SAIZ DE CARLOS
 Tonifica, ajuda a peir, obre la gana i cura les malalties de l'ESTOMAC i BUDELLS
 DOLOR D'ESTOMAC
 DISPEPSIA
 AGORR I VÓMITS
 INAPETÈNCIA
 DIARRÈES DELS NENS
 I ADULTES
 LLAGA DE L'ESTOMAC
 Mol més contra els diàrries dels nens, bates de l'apoca del diàrries, distensió.
 36 anys d'èxita constant
 6 pessetes ampolla, amb medicació per a 5 dies
 De venda principalment farmàcies del món.

FULLA ITALIA
 LA MELLOR DE LES MELLORS
 CONCESSIONARIS
 PUJOL & SANCHEZ CANO 2. APARTAD 642

T.S.F.

La marxa de "Ràdio Barcelona" de quatre dels seus fundadors

La nova que varem publicar en la nostra edició de dimecres passat donant compte de què els senyors Royston Saint Noble, Eduard Rifà, Pau Llorenç i Lluís Soler, en representació respectiva de "Anglo Española de Electricidad S. A.", "Radio Lot", "Auto Electricidad" i dels antics tallers Dalmau Montero, s'havien separat de Ràdio Barcelona, on exercien càrrecs directius, ha produït sensació entre els ràdio-oients catalans que no desconeixien la tasca enorme que aquests senyors han vingut realitzant des de l'any 1924 en què varen fundar la primera emissora peninsular en l'edifici de l'Hotel Colom, amb el nom de E. A. J. I, fins al moment present en què, després d'haver-hi esmerçat llurs esforços personals mai no regatats, i en determinats moments a costa de llur salut i de llurs interessos: després d'haver aconseguit instal·lar al Tibidabo una emissora de més potència que la primera; després d'haver creat per a Ràdio Barcelona un prestigi europeu que cap més emissora del país ha assolit ni de bon tros; després de deixar enllistat per a la vinent Exposició Internacional un Wigan microfònic de gran abast, proporcional a la categoria d'aquell certamen; després de tenir el terreny preparat per a la instal·lació al mateix Tibidabo d'una nova emissora de cinc kilovats; després d'haver assolit per a Ràdio Barcelona una administració sanejada; després de portar una fulla de serveis que els ràdio-oients catalans coneixen bé prou, s'han vist precisats a presentar la renúncia de llurs càrrecs directius i a abandonar l'obra que havien creat i que constituïa el seu amor fervent.

Els que estaven poc o molt al corrent de les relacions que mantenien Unió Ràdio de Madrid i Ràdio Barcelona, no hem tingut cap sorpresa en assabentar-nos d'aquest fet que s'ha produït, fet que és, sens cap mena de dubte, el més important que ocorre en la radiotelefonía de Catalunya d'ençà de la implantació d'aquest gran invent a casa nostra.

Amb bones paraules, i amb ganes de no dir les coses pel seu nom, hom diria que l'haver permès que es produís la separació d'aquells quatre senyors, demostra una manca de tacte per part d'Unió Ràdio de Madrid. Si ens permet de dir que el mot no és ben aplicat, que Unió Ràdio de Madrid sabia bé prou el que perseguia, i a la finalitat que es proposava aconseguir.

La separació dels senyors Rifà, Noble, Llorenç i Soler, de Ràdio Barcelona era un objectiu que des de Madrid es perseguia de temps, i per aconseguir-ho s'ha anat realitzant tot un pla premeditat d'obstrucció a la iniciativa d'aquests senyors, la tasca acomplerta pels quals havia de merèixer un xic més de respecte, s'han posat en pràctica una sèrie de procediments que no eren pas de gentils, ni tan sols de persones de delicadesa, i s'ha provocat finalment que aquests quatre senyors haguessin d'abandonar Ràdio Barcelona, sabent els que des de Madrid ho provocaven, que es tractava de quatre elements d'una vàlua extraordinària, i que l'emissora, amb llur marxa s'h'hi havia de conèixer.

Ha coincidit la marxa dels senyors senyors Rifà, Noble, Soler i Llorenç,

amb la designació d'un enginyer de Madrid, En Joaquim Ruiz per a la direcció de Ràdio Barcelona. Algun dia parlarem de la tasca realitzada per l'enginyer fins avui director senyor Sánchez Cordovés home d'una competència fora de tot dubte, que ha fet per Ràdio Barcelona coses realment extraordinàries, una d'elles la d'aconseguir que l'emissora del Tibidabo arribés gairebé a doblar la potència que la casa Western que va construir-la s'havia compromès a què donés.

Els ràdio-oients catalans en escoltar l'emissora del Tibidabo segurament havien pogut en diverses ocasions entreure que passava quelcom d'anormal. Hi ha coses que encara que no es diguin hom les sent arribar a través de l'èter i això que ara ha succeït era d'aquelles coses que es presentien.

No té cap mèrit afirmar que entre altres nòbils que el lector pot imaginar-se que hi ha hagut, l'enveja ha estat una e les causes que ha guiat tota l'obra obstructora i destructora realitzada per Unió Ràdio de Madrid.

Nosaltres estàvem, amb motiu, joïosos de la nostra primera emissora. Joïosos no pas perquè tinguéssim tal o qual potència amb relació amb altres emissores, encara que això és prou important. Joïosos, per la qualitat de les coses que gaudíem i que podem esperar gaudir, perquè sabem que les persones que en duïen la direcció eren gent de casa, que vivien amb el nostre poble i li sabien els gustos i les coses que no li plaien, les virtuts i els defectes, el que calia fer-los i el que era millor no propagar. Tot això no ha estat grat.

Millor que les coses amb esperit, amb una mica d'aire oxigenat, i amb ales per a enlairar-se, hi ha gent que té l'opinió que tot el món no ha d'ésser sinó un engranatge burocràtic, polític, rodes, corretges, i un senyor que ho dirigeixi amb un casquet ribetejat acreditatiu d'una pila de quinquennis.

Unió Ràdio de Madrid pot estar satisfeta. Ha aconseguit el que volia. L'emissora de Barcelona serà una sucursal de la de Madrid. Amb tot, potser, d'oficina pública i burilles pels recons i per sobre de les taules.

Ja no havia estat possible fer la transmissió de fotografies des del Tibidabo—que havia d'ésser la primera emissió telefotogràfica de la península—, com no havia d'ésser possible tampoc fer la televisió—que hauria estat la segona emissió d'aquest ordre d'Europa—. Cal que el remolc sigui ben evident.

Els ràdio-oients catalans ja poden veure del que es tracta. Altres, coses aniran sabent. Mentrestant però, cal que els diguem com els diem dimecres passat, que l'Associació Nacional de Radiodifusió és una cosa completament al marge d'aquest incident. Unió Ràdio de Madrid, no hi té res que veure, i naturalment no hi té al damunt cap autoritat. Cal que més que mai es formi el bloc a l'entorn d'aquesta entitat que tant de bé ha fet a la radiodifusió catalana, en la qual entitat els senyors Rifà, Noble, Llorenç que la presideix, i Soler hi continuaran esmerçant llurs esforços sense limitacions, en defensa dels interessos dels ràdio-oients.

J. V.

Revistes de Ràdio

RADIO BARCELONA. Any VII. Núm. 231. — 19 gener de 1929. — Barcelona.

Porta aquest sumari: "El radio-teatro. — Una estació de aficionados enterament alimentada com corrent alternat (per Andreu Planes P.). — Las ondas cortas en las expediciones árticas. — Un país sin T. S. H. — Su éxito creciente (per Ramon Pérez Vilar). — La Exposición de Barcelona y Unió Ràdio Barcelona FAJ I. — Félix Mendelssohn. — ¿Qué es la inspiración musical? — El altavoz perfecto. — El porvenir del Pick-on. La Dirección de la Emisora Unió

Radio Barcelona. — Emisiones radio-pedagógicas. — Subscripción pro-radiobeneficencia. — Nuevas longitudes de onda para las emisiones barcelonesas. — Retransmisiones fuera de programa. — Correspondencia. — Programa Radio Barcelona. — Programas nacionales y extranjeros."

RADIO CATALANA. — Any V. Núm. 188. — 19 gener de 1929. — Barcelona.

Inserireu el sumari següent: "Nuestra fiesta de Reyes. — Nuevas longitudes de onda. — Circuito con lamparas bicolor (per Josep Torner). — ¿Exito en el cine? — Aumentando el alcance de la recepción

(continuació, per Agustí Riu). — Exito enorme. — Nuestras emisiones. Folletín. — Programa de las emisiones de la semana."

La novetat en els programes de Ràdio Catalana

LES NOVEL·LES VISCUDES

Dijous passat es presentà al micrófon de Ràdio Catalana una curiosa innovació que ha satisfet plenament els ràdio-oients: les novel·les viscudes.

Es tracta d'un gènere que podríem anomenar literari-radiofotomònic, i que consisteix en donar acció a les novel·les mitjançant el diàleg d'actors i actrius, combinat destrament amb discos de gramòfon.

Resulten a la pràctica veritables novel·les viscudes, d'un efecte verament admirable. La primera d'aquestes novel·les "La chica del circo", original de l'escriptor Lluís Ibáñez Villacusa, "pare" del novíssim art.

"La chica del circo" continuarà radiant-se tots els dijous.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 350'5 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

13'30: Emissió de sobretaula. El Trio Ibèria.

14'45: Tancament de l'estació.

17'30: Retransmissió parcial de l'òpera que es donarà al Gran Teatre del Liceu. Als intermedis: Cotitzacions dels mercats agrícoles i ramaders.

20'00: Conferència setmanal agrícola.

20'20: L'Orquestra de l'Estació.

20'40: Crònica esportiva.

21'00: Tancament de l'estació.

RADIO CATALANA, 270'3 m.

21'00: Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes. Servei especial per un redactor esportiu. Resultats del Campionat de futbol.

De les 23 a les 23'30: Sessió de ballables.

Acte de concert: Els duetistes Els Villaluis, Orquestra Ràdio Catalana.

24'00: Tancament de l'estació.

En l'emissió d'aquesta nit el periodista Domènec de Fuenmayor donarà una plàtica d'actualitat.

A. Soler Rivas

La casa del aficionat APARELLS AL COMPTAT I A TERMINIS

Rbla. de les Flors, 28. Barcelona

PROGRAMES PER A DEMA

RADIO BARCELONA, 350'5 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

13'30: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Trio Ibèria.

14'45: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació. El Sextet Ràdio.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

18'10: El Sextet Ràdio.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació. "Pri

acra navegació", conferència en esperanto, per Angel Valdepeñas.

21'00: Campanades horàries. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

21'05: Cotitzacions de valors i monedes. Darreres notícies. Tancament del Borsí de la tarda.

21'10: La setmana còmica. Revista festiva en vers.

21'20: La cobla Barcelona interpretarà les sardanes "La festa major de Vilaxica", A. Pérez Moya; "Cant de joia", J. Serra, fill; "La polsosa del molí", J. M. Soler; "Rosa de Folló", J. Lamote de Grignon; "Serra amunt", E. Morera; "La rosada", J. Garreta.

23'00: La soprano Josefa Blanch interpretarà: "La Boïème" (romansa), Puccini; "Aida" (romansa), Verdi; "La Gioconda" (ària), Puccini; "Tosca" (romansa), Puccini.

23'30: L'orquestra de l'estació.

Música "da Caniera". — "Quartet en mi bemoll". L. van Beethoven; a) Grave-Allegro; b) Andante Cantabile; c) Rondó (Allegro ma non troppo). Piano, Rosaura Coma; violí, Juli Jarque; viola, Francesc Musoles; violoncello, Jaume Torrents, d'EAJ I.

23'15: Tancament de l'estació.

RADIO CATALANA, 270'3 m.

21'00: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Acte de concert: Empar Casamayor, tiple; Angelota Ros, tiple; Robert Michelet, baríton; Orquestra Ràdio Catalana.

24'00: Tancament de l'estació.

OFEC

Quartier de l'Ofec, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

La festa de la mecano-gra

Un munt considerable de lletres de noies barcelonines ens donen a entendre amb quin interès s'espera la festa de les mecano-grafes. L'absència d'una tradició, com la de Santa Llúcia amb les modistes, ja que no pugui establir-se una "diada" de les mecano-grafes, sinó que, d'acord amb les empreses del teatre Romea i del Casino del Parc, s'hagi arrodonit un programa de festes benèfiques a honor de la mecano-grafia barcelonina. Aquestes festes, tal com diu el programa publicat ahir, tindrán lloc els dies 8 i 9 del mes entrant i consistiran, en primer lloc, en un homenatge a les mecano-grafes més antigues i més joves de Barcelona, a les quals seran lliurats premis oferts per algunes cases de la nostra ciutat per tal de compensar la de més edat dels seus llargs anys de treball d'oficina i la més jove perquè li serveixi d'estímul i d'encoratjament.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per l'orquestra "The Catalonia Jazz", etc. A la festa hi assistirà la Reina de les Modistes i les seves dames d'honor. L'elegida entre les mecano-grafes farà lliurament a la Reina de les Modistes del pergamí, signat pels membres del Jurat, que LA PUBLICITAT li ofrena en record de la seva elecció.

El dia 9 (dissabte), a la tarda, tindrà lloc un te dansant al Casino del Parc, al qual assistirán les dues reines. Oportunament anirem donant nous detalls.

A la Redacció de LA PUBLICITAT acceptarem propostes i indicacions de mecano-grafes que coneixin companyes seves susceptibles d'ésser considerades o les més joves o les de més edat entre les mecano-grafes de Barcelona.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per l'orquestra "The Catalonia Jazz", etc. A la festa hi assistirà la Reina de les Modistes i les seves dames d'honor. L'elegida entre les mecano-grafes farà lliurament a la Reina de les Modistes del pergamí, signat pels membres del Jurat, que LA PUBLICITAT li ofrena en record de la seva elecció.

El dia 9 (dissabte), a la tarda, tindrà lloc un te dansant al Casino del Parc, al qual assistirán les dues reines. Oportunament anirem donant nous detalls.

A la Redacció de LA PUBLICITAT acceptarem propostes i indicacions de mecano-grafes que coneixin companyes seves susceptibles d'ésser considerades o les més joves o les de més edat entre les mecano-grafes de Barcelona.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per l'orquestra "The Catalonia Jazz", etc. A la festa hi assistirà la Reina de les Modistes i les seves dames d'honor. L'elegida entre les mecano-grafes farà lliurament a la Reina de les Modistes del pergamí, signat pels membres del Jurat, que LA PUBLICITAT li ofrena en record de la seva elecció.

El dia 9 (dissabte), a la tarda, tindrà lloc un te dansant al Casino del Parc, al qual assistirán les dues reines. Oportunament anirem donant nous detalls.

A la Redacció de LA PUBLICITAT acceptarem propostes i indicacions de mecano-grafes que coneixin companyes seves susceptibles d'ésser considerades o les més joves o les de més edat entre les mecano-grafes de Barcelona.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per l'orquestra "The Catalonia Jazz", etc. A la festa hi assistirà la Reina de les Modistes i les seves dames d'honor. L'elegida entre les mecano-grafes farà lliurament a la Reina de les Modistes del pergamí, signat pels membres del Jurat, que LA PUBLICITAT li ofrena en record de la seva elecció.

El dia 9 (dissabte), a la tarda, tindrà lloc un te dansant al Casino del Parc, al qual assistirán les dues reines. Oportunament anirem donant nous detalls.

A la Redacció de LA PUBLICITAT acceptarem propostes i indicacions de mecano-grafes que coneixin companyes seves susceptibles d'ésser considerades o les més joves o les de més edat entre les mecano-grafes de Barcelona.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per l'orquestra "The Catalonia Jazz", etc. A la festa hi assistirà la Reina de les Modistes i les seves dames d'honor. L'elegida entre les mecano-grafes farà lliurament a la Reina de les Modistes del pergamí, signat pels membres del Jurat, que LA PUBLICITAT li ofrena en record de la seva elecció.

El dia 9 (dissabte), a la tarda, tindrà lloc un te dansant al Casino del Parc, al qual assistirán les dues reines. Oportunament anirem donant nous detalls.

A la Redacció de LA PUBLICITAT acceptarem propostes i indicacions de mecano-grafes que coneixin companyes seves susceptibles d'ésser considerades o les més joves o les de més edat entre les mecano-grafes de Barcelona.

El dia 8, a la nit, tindrà lloc una magnífica "soirée" benèfica al teatre Romea, en la qual s'elegirà la Reina de les Mecanògrafes i la seva Cort d'Amor, hi hauran atraccions, ball amenitzat per

El sopar d'homenatge al poeta Josep Maria de Segarra

Les moltes simpaties i l'estol innumerable d'admiradors amb què compta aquest poeta tan notable, i l'èxit magnífic obtingut per les seves tres darreres produccions en el teatre, la novel·la i el poema: "Les llàgrimes d'Angelina", "All i salobre" i "El Comte Arnau", ja felen preveure la gentada que havia d'acudir, abans d'ahir al vespre al Colom, per homenajar-lo. Confessem, però, que van fallar fins als càlculs dels més optimistes. Un centenar de comensals van aplaçar-se entorn del poeta i una llarga llista d'admiradors dels molts que es van veure privats del goig de fer acte de presència al mercedós homenatge.

De molt abans de les nou l'hall de l'Hotel Colom presentava l'aspecte de les grans solemnitats, per dir-ho usant una frase estereotipada. Tot el que a Catalunya representa quelcom d'important, en el món de la literatura, de l'art, de la ciència, de les professions liberals, havia acudit a la crida dels organitzadors. En els temps actuals, que és tan difícil veure aplegada tota la gent coneguda de casa nostra, aquesta va ésser la primera, i no pas la menys important, bona impressió de la vetllada.

El sopar va transcórrer en mig de la més franca alegria, i amb aquesta bona disposició es va arribar a l'hora dels brindis.

L'OPERTIMENT I ELS PARLaments

Com dèiem en la nostra edició d'ahir, va iniciar-los En Vicenç Soler de Sojo, que va fer constar que aquesta missió d'obrir els parlaments suposava que li havia estat confiada per l'amistat que de tants anys l'únic amb l'autor del "Mal cadàver", que és va iniciar ja en els seus anys d'ensenyança primària i es va refermar després en les aules de la Universitat. A no ésser — va dir — en joc de paraules — que se'n hagi triat a mi perquè sóc l'autor del llibre més curt, per a dedicar l'homenatge a l'amic amb motiu d'haver publicat el llibre més llarg de la nostra literatura moderna.

Va continuar en termes elogiosos al poeta i a l'amic, i va acabar dient que alçada la copa tres vegades: per "Les llàgrimes d'Angelina", per "All i salobre" i pel "Comte Arnau".

Després, el conegut editor senyor López va llegir la llista d'homenajes que ja vàrem donar en l'edició d'ahir.

Aleshores En Pere Coromines, que va ésser saludat amb una càlida ovació, va referir-se a l'especial concepte de molta gent de casa nostra, que fa que mentre a l'estranger a mi se'n ha acut discutir els termes que empenen els literats, aquí se'n ha fiscalitzat molt per motiu i es fa escarball de les coses que haurien d'ésser més corrents.

Va referir-se a Rabalais i a Josep Delteil, citant-los com a exemple del que havia dit.

Elogià la novel·la d'En Segarra "All i salobre" amb paraules entusiastes, i advocà perquè s'acabi d'una vegada això de què quan s'escriu

en català s'hagin de callar coses perquè, per respecte, no es poden dir. Va protestar de la tirania del què diran, i féu remarcar les bellíssimes descripcions i caricatures de l'obra de l'homenatjat, i va acabar brindant per la llibertat de la literatura.

Una llarga ovació va saludar l'eloqüent parlament del president de l'Ateneu.

Santiago Rossinyol, que ja havia estat ovacionadíssim en entrar a la sala, a mig sopar, amb el seu humorisme habitual, va recollir les paraules d'En Pere Coromines i es va referir a un article aparegut a "La Vanguardia", en què s'atacaven els mots que el poeta d'"El Comte Arnau" usa en la seva obra. Va dir que la bona gent, com que troben les paraules comentades, en un diari tan formal les poden llegir, i per això tant és que les vegin allí com a l'obra original.

Féu grans elogis d'En Segarra, tot fent constar la fe que en ell té posada en el llibre, i sobretot en el teatre.

Al final digué que la seva més gran alegria seria que les seves paraules poguessin, amb el temps, convertir-se en profecies, pel bé del nostre país.

El públic, a peu dret, el saludà amb una ovació entusiasta, que es repetí, també a peu dret, en aixecar-se Pompeu Fabra.

Acabada aquesta ovació, que va durar una llarga estona, En Fabra va dir que anava a parlar el gramàtic, i que amb tal caràcter, si bé ja havia llegit el "Comte Arnau", es proposava rellegir-lo, amb el llaç a la mà, aquesta vegada.

No us espanteu, però, — va afegir — ho faig per a inventariar l'apreciable patrimoni lingüístic amb què el poeta ha vingut a augmentar l'esplendor del nostre idioma. Aquest — va acabar — és el meu homenatge.

Josep Maria de Segarra va abraçar-lo, en mig de l'ovació general, i digué: "Es el millor!"

El mestre Vives va recordar que un dia li fou preguntat a Rossinyol què calia per a cantar. Rossinyol va respondre: "Veu, veu i veu".

El mateix que amb la música passa amb la poesia — afegí el mestre Vives — En la música hi ha qui no té facultats i es passa la vida fent filigranes. En la poesia hi ha qui no arriba prou amunt i també filigraneja. Josep M. de Segarra no és d'aquests. Ell posseeix una veu potent i és dels destinats a ésser un etern cantaire de la poesia.

Més aplaudiments.

El senyor Rossich, en nom de la Federació Catalana de Futbol, va referir-se, amb molt d'encert, a l'esport en relació amb la literatura, i escoltà, també, forces aplaudiments.

Carles Soldevila fou breu. Va dir que tot el que podia dedicar en elogi a En Segarra s'ho havia gastat en l'article del matí a LA PUBLICITAT. Recordà l'intima amistat que l'únic amb l'autor del "Dijous Sant", i va parlar del que ha donat ja i del que té dret a esperar d'ell la literatura catalana.

No cal dir que els aplaudiments es repetiren.

EL PARLAMENT DE JOSEP M. DE SEGARRA

Per fi es va aixecar l'homenatjat. Un cop acabats els aplaudiments, amb la seva veu claríssima i la seva clàssica perfecta dicció, va pronunciar un parlament eloqüentíssim, que va deixar una impressió inesborrable en els que varen sentir-lo.

Heus-en aïll alguns fragments:

Durant la meua vida he anat a molts banquets; de criatura, tenia tot just setze anys, ja vaig començar aquest "esport". N'he organitzat una pila, i gairebé sempre he fet el meu número; així és que estic acostumat a aquesta mena de cerimònies amb un màxim o amb un mínim de solennitat, acompanyada de la cordial tebior de la taula i la conversa.

Però aquí em passa una cosa especial: en l'apart d'avui em toca fer un paper que no és el meu, un paper que podria dir que em ve una mica ample. És dona la casualitat que el lloc que em pertoca en aquesta taula no és el d'un de tants que es dediquen a homenajar: sinó el lloc una mica compromès de l'homenatjat.

Com que jo no estic fet a ocupar-lo, resulta que no m'hi sé moure amb aquella agilitat protocolària del cas, i ara que m'haixec per a dirigir-vos la paraula, em traïx una sincera emoció de neofit.

En els sopars i els dinars on he assistit, la meua especialitat han estat els versos; ara potser us fóra més agradable a les orelles que us recitara una poesia i plengües, perquè tinc una certa fama de recitador, però en aquest moment el paper que jo represento exigeix una altra cosa de mi mateix. Sóc obligat a parlar-vos en prosa, una prosa viva que anirà sortint amb penes i treballs del fons del cor, aquestes penes i treballs tan propis de la persona que ha de fer d'orador sense ésser-ho.

Es natural que les meves paraules siguin les d'un agraïment càlid. Ara bé: davant de les mostres que acabo de rebre de la vostra simpatia no us penseu que em trobi en un estat d'absoluta eufòria. Si jo fos, potser per cas, un home que ha fet a tot, vell i carregat de pompa, us somriuria paternalment l'homenatge d'avui no em deixaria cap gota d'inquietud. Però jo no em penso ésser, ni vull ésser, vell encara: la mostra de l'afecte d'aquesta moments implica un fort sentit de responsabilitat per part meua. Vosaltres em creieu digne d'aquest homenatge per la meua obra realitzada fins avui, la vostra simpatia és per aquesta obra, i jo, i tot el que jo he escrit, pel sol fet d'ésser mereixedors de la vostra simpatia, passen a ésser també una mica cosa vostra, una cosa a la qual tingué dret d'exigir un fruit i sobre la qual poded formular una esperança determinada.

I precisament aquí està el sentit de la meua responsabilitat, el sentit del meu deute envers vosaltres, perquè vosaltres m'heu donat aquest sopar, i jo, naturalment, em veig obligat a tornar-vos-el. No es tracta del sopar material; vosaltres amb un somriure em direu que el sopar material no val la pena. Però aquesta cordialitat i aquesta atenció vostra, que són el perllum del sopar, per a mi tenen un valor incalculable. És evident que això jo he de tornar-vos-ho a la meua manera, perquè no seria home d'honor si no pagués els meus deutes.

I ara us diré com jo penso saldar en part, si és que em valen les forces. Per a fer la pau no tinc altre remei sinó actuar d'una manera intensa dins d'un escenari. És un escenari ideal que ens imaginarem ara amb un xic de bona voluntat.

En les primeres caixes d'aquest escenari trobareu bastidors i practicables de tota mena; en els primers es belluguen els personatges més estrafolaris i les figures més improfessionals; de vegades s'hi belluguen uns simples ninots inflats de vent; la comèdia de vegades només és comèdia per a passar l'estona, de vegades és una farsa desaperada, de vegades és un drama lúrid i en certa moments ja no és ficció de cap mena, sinó que és una realitat que té sang de debò.

I el més important d'aquest escenari és el teló del fons; ben apartat dels variables jocs de les figures, aquest teló de fons és perenne, presideix sempre tots els moviments de l'escena i els canvis que s'hi operen són gairebé imperceptibles.

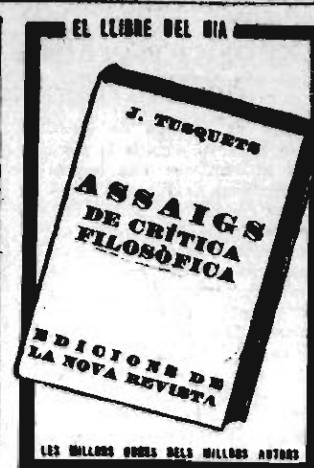
Per a pintar aquest teló de fons jo triaria els colors més purs del meu paisatge i de la meua marina, li donaria el perfum d'aquelles coses que són dignes d'ésser eternes, l'emoció dels sentiments que viuen al cor sense cap mena d'adulteració, i més enllà dels cretallers de les finlimes muntanyes hi pintaria quatre arcs de Sant Martí, que en un moment determinat deixen la línia corba i se'n van camí del cel.

Doncs bé: per a pagar-vos el deute jo penso treballar en les il·lustracions d'aquest escenari ideal; no em vull atribuir cap primer actor ni cap galant jove: faré de comparsa i prou.

I la meua ambició és la següent: i crec que no ho és poca. Jo em creuré saldat amb vosaltres si d'aquí uns quants anys, quan tots siguem cendra, els que vinguin endevinar el meu nom, o si més no, endevinar el meu rastre per l'escenari.

Aquesta és la meua ambició i aquesta és la manera com jo voldria pagar el deute de gratitud extraordinari que tinc envers vosaltres.

En diferents ocasions va ésser aplaudit, com cal suposar, i l'ovació final, immensa, indescriptible, va

LES LLETTRES

Dialectologia

A propòsit de l'article que publicàrem de Gaietà Rabola, el senyor Ruiz i Manent ens escriu:

"El senyor Gaietà Rabola inserí a LES LLETTRES DE LA PUBLICITAT un article adreçat a l'Editorial Catalana, editora de la Biblioteca Literària, perquè atorgés un glossari de veus mallorquines i memoriques a les edicions de Nerro, de Mistral, transcrits per Guillem Colom, i Del cor de la Terra, d'Angel Ruiz i Pablo. Això és ignorància — diu — i un atemptat a la unitat de la llengua". Ignorància, perquè passen com a mallorquines i memoriques veus empordaneses, i atemptat a la unitat de la llengua, perquè amb procediments d'aquesta mena, mai no arribarem a la fusió dialectal.

A mig article pensa que la culpa ve de més lluny i que està amagada en la manca d'un diccionari complet de la llengua catalana que contingui el vocabulari dialectal i dialectal complet.

Aquesta declaració neteja de culpa els glossaris esmentats. Quan la coexistència literària de totes les riqueses de la llengua serà generalitzada, no caldrà fer glossaris, però és lògic que abans d'aquesta maduresa no hi hagi altre remei que fer-los.

Si, com diu el senyor Rabola, no hi ha diccionari complet, com ho farem perquè els catalans de Barcelona, del país de Bages, de Lleida, del Camp de Tarragona, entenguin els dialectes de Del cor de la Terra?

Els entendran a l'Empordà (menys les veus valencianes evidents en aquestes memoriques, i les veus o les construccions angleses corrompudes) però no fora de l'Empordà. De semblant manera, convindrà que una obra empordanesa vagi ben armada amb un glossari de veus empordaneses que entendran els baleàrics i no l'empordan, i serà en canvi indispensable a la gent continental.

Els glossaris tenen, doncs, un sol objecte i creiem que el serveixen just el que cal: el de fer entendre els mots forans als que sols entenen el català literari normalment usat."

Informació catalana

* **Pompeu Fabra...**
De Catalunya Social (18 de gener): "En Pompeu Fabra és mereixedor de l'homenatge que li ha retut quasi tota la premsa de la nostra terra. Tothom reconeix que ha estat per a l'il·lustre filòleg un honor i una glòria que amb rara unanimitat hagin estat acceptades les seves normes ortogràfiques. Tots els pobles cultes han aconseguit ja la unitat ortogràfica de la pròpia llengua. Nosaltres constituïm una excepció. Calia, doncs, que un filòleg docte i solvent fixés l'ortografia i bandegés de la llengua, una mica corrompuda, tots els mots manllevats a altres llengües."

En Fabra ha estat un home providencial. Es gairebé un miracle que en un país tan poc disciplinat com el nostre, hagi aconseguit un home de ciència redactar unes normes ortogràfiques i fer-les acceptar espontàniament, sense recórrer a procediments coercitius, per totes les cases editorials i per quasi tots els escriptors catalans.

La nostra llengua és avui apta per a la poesia, per a la novel·la, per al teatre i per a les altes especulacions

Industrials Enginyers

AGENCES DUNOD - 1929

Obres format de butxaca de 600 pàgines, amb nombrosos informes, fórmules, documents. Catàleg de volums diferents sobre: Automobilitat, Banca, Ciment, armat, Comerç, Construcció, Electricitat, Ferrocarrils, Física industrial, Mecànica, Metal·lúrgia, Mines, Química, Assegurances, Treballs públics.

LLIBRERIA FRANCESA
Ràmbola del Centre, 8 i 10

ésser el digne fermall d'aquesta diada emocionant.

UN PRESENT D'HOMENATGE

El conegut artista Josep M. Gol ha enviat al poeta Josep M. de Segarra un dels seus artístics vidres, manifestant-li que lamenta no haver pogut assistir al banquet d'ahir, i felicitant-lo calorosament.

filosòfiques. Si En Fabra no hagués depurat la nostra llengua, que havia estat desfigurada en èpoques de decadència, i no li hagués donat l'estructura que escull al seu geni, no hauria estat possible l'activitat literària dels nostres temps.

En Fabra ha tornat a la llengua la seva ingènita grandesa.

Bé es mereix, doncs, un homenatge el filòleg insigne que ha obrat el miracle de llevar els parrics que embellien el nostre verb, posant-li al damunt les nobles vestidures que li havien estat arrabassades."

* **Avantguardisme...**
Sobre aquest tema escriu Anselm Bohí a Lletres de Diario de Tarragona:

"No fa gaire que Alfonso Maseras, parlant de l'avantguardisme des de les planes de La Nova Revista, establí uns punts de contacte entre aquell i el romanticisme. La tesi, per insoportable, desvetllà les nostres reserves. Una passarella de l'avantguardisme al romanticisme apalavaria amb un requat antic les nostres ànimes de novetats."

La qüestió, en el pla que la posa En Maseras, té prou aparença de verisme per a acreditar la seva realitat. Tanmateix ofereix les reticències d'un tripijoc enverinat. Tanmateix, el seu abast universalista compromet la seva aplicació immediata.

El procés de tipificació a què Maseras sotmet els corrents d'avantguarda, no pot menar a conclusions discrepantes: Res no depassa, en facilitat, en trobar contactes entre els elements periòdics d'un cicle, majorment quan tots depenen d'un denominador comú: en aquest cas, l'home, sempre entossuït a recomençar per imitar.

En el seu paper de fases, més o menys distants, del moviment artístic de tots els temps, romanticisme i avantguardisme mantenen una íntima relació. O són altres llocs comuns — el fenomen de renovació que suposen i, en certa manera, el major predomini del jo — comuns també a altres tendències.

Si En Maseras emparenta l'avantguardisme amb el romanticisme per aquest predomini del jo, caldrà, almenys, que acceptés una classificació en les produccions d'avantguarda, car el subjectivisme no hi té genèricament la preponderància que el seu postulat suposaria.

Sempre, però, el jo de l'avantguarda difereix substancialment del jo del romanticisme. El jo de l'avantguarda difereix substancialment del jo del romanticisme. El jo de l'avantguarda difereix substancialment del jo del romanticisme. El jo de l'avantguarda difereix substancialment del jo del romanticisme.

EL TEATRE

POLIORAMA. Un caso raro de veras farsa en tres actes, de Manuel Abril

Amb "Un caso raro de veras" Manuel Abril ha escrit una farsa forja original; més original, però, per la seva estructura, per la manera de presentar les coses i, sobretot, per l'ambient, que no pas pel seu contingut. En certa manera és una moralitat vella tançada en formes noves. En el fons es tracta d'una noia una mica excèntrica, una mica singular, bonica i amb molts pretendents, enamorada d'un doctor estrafolari, barbut, malgibat i amb prou feines tractable. Ningú, naturalment, llevat de la interessada, s'explica aquest amor. Un dels seus pretendents li promet tornar al cap de set anys, quan ja estigui cansada del doctor. I torna, en efecte, i la troba carregada de fills, però tan enamorada com abans. El jove no s'ho explica. És que és "un caso raro de veras", diu l'autor per boca del doctor estrafolari: un cas rar, perquè casos de veritable amor no n'hi ha gaires. I el teló cau.

Res més? Sí, hi ha alguna cosa més. Tot el que hem dit seria excessivament pueril. Hi ha la manera enigmàtica, molt suggestiva, molt inquietant de presentar-se la noia al doctor. Hi ha, sobretot, aquesta ens sembla la finalitat veritable de l'obra — la sátira vivaçíssima del consulti del metge famós, amb els trucs, les martingales, la sufloràntia pretensiosa, la verbaosa enlluernadora i enganyosa... Això és el que dona més força còmica a l'obra; el que li permet desenrotllar-se amb el seu aire delirant, de farsa. Hi ha la mateixa figura del doctor, admirablement traçada, ben viva, ben humana dintre la seva natural exageració.

Sortosament, Manuel Abril en aquesta obra s'aparta de les directrius que ha pres el teatre còmic madrileny, de Muñoz Seca ençà. A tot el còmic no és produït únicament i purament per malabarismes verbals de millor o de pitjor gust, a massa ploants o massa insípids; no, en l'obra del senyor Abril, els efectes còmics són produïts per observacions fetes sobre una matèria vivent, transportada a l'escena. L'audient té el valor del cautèri, i l'autor còmic és el que realment ha d'ésser: un observador dels costums, dels viciis, de la maldat i de les ridiqueses socials que el voltien. Dintre d'una orientació i d'una sensibilitat ben modernes, l'ombra de Molière passa encara per l'escena.

Fins de modernitats, tècniques, n'hi ha massa. I no és que les modernitats ni les innovacions ens espantïn mica. Ben vingudes siguin sempre que contribueixin a donar lleugeresa, a fer elàstics els moviments de l'acció! Però aquell rètol d'un intermèdi del darrer acte ens sobra. Se'n dirà que serveix per fer transcórrer set anys en un minut. Però, amb més habilitat escènica per repartir millor la matèria de l'obra, o crear-ne de nova, i no s'haurien pogut fer passar les coses sense recórrer a un recurs tan poc dramàtic? Prou

Intermedis

ELS FRANCESCO ENCICLOPÉDICS

Fa escriure la ignorància i l'audàcia que tenen molts francesos respecte les coses que passen fora de les fronteres. En un entreuete d'un teatre català, un amic meu m'explicava ahir una anècdota molt bonica dels famosos empresaris i directors artístics dels germans Isola. Conta que venien de Montecarlo i que trobaren un amic seu al qual digueren:

— Venim de veure quelcom d'admirable: una òpera còmica d'una gràcia i una originalitat irresistibles. Imaginavos que la música, que és de Massenet, aménita un argument fantàstic a base d'un cavaller que vol fer la guerra als molins de vent.

— Ah — remarcà l'amic — és "Don Quixot"!

Aleshores els dos germans contestaren espontàniament, plens de sorpresa:

— Però és que per ventura heu vist representar aquesta òpera?

Cal afegir que, aleshores, els germans Isola ja eren directores d'un important teatre lúric.

NOTES OFICIOSES

COOMIO

Avui, diumenge, tarda i nit, la companyia de comèdies valencianes Baget s'acomodarà del públic barceloní, que tant d'èxit ha obtingut en els teatres Talla i Apolo amb la seva grandiosa creació "Pare vostè la burra, amic!".

Barceloníns, acudiu a acompanyar i ja prestigiosa companyia al còmic, d'on passaran a fer un "tournee" per tot Catalunya.

Govern Civil

EL PATRONAT DE L'HABITACIO

El governador civil ha donat una nota que diu:

"El casco número de ofertas presentadas al concurso abierto para la adquisición de terrenos situados dentro del término municipal de esta ciudad por el Patronato de la Habitación de Barcelona, han determinado el que esta entidad acuerde prorrogar hasta el día 30 del presente mes, el plazo para la presentación de ofertas y que se publique en la prensa local la presente nota para conocimiento de las personas a quienes pudiera interesar."

La política

UN REGIDOR DE REUS QUE DOMITEIX

Ha presentat la dimissió del seu càrrec de tinent d'alcalde i president d'Hienda i conseller de l'Ajuntament de Reus, el senyor Josep Maria Fernández. Fomenta la dimissió en veure's obligat a atendre més assíduament els seus negocis.

REGIDORS QUE DIMITEIXEN A BADALONA

Han presentat la dimissió de llurs càrrecs de regidors de l'Ajuntament de Badalona els senyors Joan Flor i Avel·lí Calabisa.

MIRADOR

Setmanari català. Els primers escriptors. Sortirà cada dijous des del 31 de gener. Preu 20 cèntims. Subscripció 2'50 trimestral. Redacció i administració, Pelayo, 62, quart, segona. Telèfon 15300.

MIRADOR

Indiscret de la vida barcelonina i dels seus personatges. Les millors informacions. Artístic, literari, teatral i del cinema. Publicarà cada setmana un conte, una novel·la o una comèdia.

MIRADOR

S'admeten subscripcions a:

Administració "Mirador" — Pelayo, 62, 4.ª, 2.ª

Llibreria Francesa — Ràmbola del Centre, 8 i 10

Llibreria Catalònia — Plaça de Catalunya, 17

Sala Parés (Llibreria) — Petritxol, 5

Llibreria Verdaguier — Ràmbola del Centre, 5

Llibreria Bosch — Ronda de la Universitat, 5

Galeria Laietanes — Corte Catalanes, 613

Fayano Català — Corte Catalanes, 615

La Pinaochoa — Passeig de Gràcia, 34

Galeria Dalmau (Llibreria Otero)

Passeig de Gràcia, 62

MIRADOR

Pelayo, 62 — BARCELONA

En... què viu al carrer de... ndm. ... se subscriu a MIRADOR pel preu fixat de 2'50 pessetes trimestre de 1929.

Signatura

Màquines para hacer

CALADOS

G. Weinhausen & C.

Diputación 273 BARCELONA

UNA CIRCULAR DE L'ASSOCIACIO D'EMPRESARIS

La seguretat del públic en els espectacles

Madrid, 19. — La Societat General d'Empresaris d'Espectacles ha adreçat als seus associats la següent circular: "Creiem un deure nostre el traslladar a vosaltres amb la major rapidesa les impressions rebudes en una entrevista que acabem de sostenir amb el director general de Seguretat.

El criteri de la Direcció General de Seguretat el mantenim en principi i amb tot el rigor el compliment de les disposicions que té dictades per tal d'evitar en tot el possible els perills que les sales d'espectacles.

Però que es refereix als telons metàl·lics insisteix la Direcció General de Seguretat en que han d'ésser precisament de planxa i de malla.

Hem fet observacions de les dificultats que ofereixen per a la major part dels casos aquestes noves instal·lacions per l'enorme pes del teló de planxa, que equivaldria a edificar novament les parets de la boca de l'escenari, però contra aquests inconvenients ens ha manifestat la Direcció General de Seguretat que per a cada cas s'estudia i resol el que consideri de justícia, previ informe tècnic dels facultats corresponents, és a dir, que si una empresa considera que no procedeix, per impossibilitat material, la instal·lació del teló metàl·lic de planxa ha d'ésser l'empresa interessada la qui proporcioni a la Direcció General de Seguretat a Madrid i als Guberns civils a les provincies l'informe tècnic a què al·ludim anteriorment i aleshores les comissions autoritzades resoldran el que considerin oportú.

La Direcció General de Seguretat està en pla de fer complir el Reglament d'Espectacles a tota costa, i consegüentment proposa al Govern la clausura d'aquells locals d'espectacles que no estiguin en condicions legals. Igualment manté el seu criteri que els teatres i cinemes han d'ésser dotats dels serveis contra incendis, amb mangueres amb la pressió d'aigua indicada, etc., però de la mateixa manera que per a tot això s'aten al que ordena el Reglament d'Espectacles, reconeix la Direcció General de Seguretat que la seva jurisdicció està limitada a la capital de Madrid i que per a les provincies és el governador civil el qui, d'acord amb el seu criteri i sota la seva responsabilitat, resolrà en cada cas el que consideri de justícia, car hem clarament comencen tots els articles de l'esmentat Reglament amb les paraules: "El Director general de Seguretat, a Madrid; els governadors i els alcaldes, a les respectives provincies", etc., etc. Queda, doncs, a proposta, limitat el conflicte al criteri del cap del governador, perquè ningú pot dir que ell podrà i sabrà apreciar les possibilitats amb què a cada local puguin comptar les empreses per a la realització de les obres de seguretat exigides.

Sabem que a diverses provincies, i Madrid entre elles, s'efectuen visites als diversos elements de les Juntes provincials d'Espectacles per tal d'informar a la Superioritat amb l'objecte que aquesta tingui elements de judici suficients per a resoldre definitivament l'assumpte cap més apel·lació el vinent dia 14 de febrer, en què acaba el termini concedit.

D'ací a una setmana se signarà la constitució de la corporació de la indústria hotelera, que amb la de la banca seran les primeres que es constitueixin a Espanya.

Vosaltres — ha continuat — heu engegat millor l'organització corporativa de molts teatres. El comitè paritari no és ni pot ésser, com s'ha dit, una consagració del pacte privat, perquè això no pot ésser obra d'un govern central com aquest.

Hem fet l'adopció a la vostra iniciativa de les lleis generals del treball, creant el conveni norma, que és el en el vostre gremi i ara els contractes particulars s'emmotllen al conveni norma, que és el el contrari de la consagració del pacte privat, del qual s'acusa.

No és possible burlar les lleis del treball i per això aconseguim amb l'organització corporativa, en dos anys, més que abans en un segle de governs liberals, els quals s'inhibien en les lluites del treball fins que arribaven al cap.

Abans hi havien patrons bons que donaven als obrers el que demanaven, però això feia més dolorosa la injustícia comesa pels altres.

Rec — ha afegit — en la necessitat i urgència dels sindicats professionals d'una defensa avançada de l'organització corporativa. A aquests sindicats hem d'afegir també a la formació d'un esperit apostòlic que arribi així a l'organització corporativa. Aquest és el concepte integral de l'organització corporativa.

Quines perturbacions ha produït aquesta organització? No ha provocat cap veia ni boicot, tot al contrari. Aquestes manifestacions de lluita han minuat, no per disposicions del Govern sinó perquè no s'ha sentit la seva necessitat. No s'evitaran totalment, com tampoc un govern pot evitar que sorteixi un motí.

Les comissions mixtes no poden despartir recels aliens perquè en elles hi calen totes les organitzacions de les diverses indústries sense preferència per a branques particulars.

Les primeres que es crearan a Espanya serà aquesta de la indústria hotelera i la de la Banca, la convocatòria de la qual serà molt aviat i en aquest nou avenç en l'organització corporativa ens proposem, com sempre, que obrers i patrons resolguin les seves diferències.

Ha declarat més clars i entesos han

LA VERGE DE COVADONGA

Sera patrona dels carrabiners

Madrid, 19. — El Diari Oficial del Ministeri de l'Exèrcit publica la següent Real ordre: "Atendint a lo proposat per la Direcció General de Carrabiners, de tener por tutelar a la Santísima Virgen de Covadonga, el Rey (n. D. G.), de acuerdo, con lo informado por el Vicario general castrense, ha tenido a bien declararla Patrona del Instituto. Es asimismo la voluntad de S. M. que el día 8 de septiembre, festividad de esta Virgen, vistan de gala las tropas del Cuerpo, y se ices su bandera en los edificios respectivos."

Del Marroc LA MALALTIA DEL GENERAL JORDANA

Tetuan, 18. — El butlletí mèdic del comte de Jordana ha passat el dia més allunyat. La temperatura oscil·lava entre 38 i 38,1 mil·ligrams. L'estat general del malalt és bo.

Els accidents ferroviaris DOS FERITS GREUS

Palencia. — A l'estació de Alar del Rey han topat dos mercaderies i han resultat ferits d'importància el maquinista Manuel Simian i el mossos de tren Jaume Ortega.

Es treballa per a deixar expedida la via.

comprés, fins ara, l'esperit de les organitzacions paritaries corporatives millor que molts teòrics.

Diu que fins que el Govern prengué al seu càrrec l'organització corporativa, la fórmula gremial era defectuosa, i afegeix que cal actualitzar amb molt d'interès a l'eficàcia de tots els organismes, perquè ho hi ha res que porti més a l'espectacisme que el sistema d'un estat que ofereix solucions i els organismes creats per a això s'ignoren i no funcionen.

Acaba afirmant que amb els Comitès paritaries i comissions mixtes, tot problema del treball farà inútil violència i afirmarà l'ordre i bona predisposició per al treball, contribuirà al millor esplendor de la pàtria, que és el que ha d'introduir-se.

A continuació declara constituïda la comissió mixta de la indústria hotelera i cafetera de Madrid.

Els assistents han estat obsequiats amb un lunch.

ELS FERROVIARIS ES VOLEN COL·LEGIAR

Madrid, 19. — El Sindicat ferroviari de Màlaga ha visitat el ministre, sol·licitant la col·lecció professional.

LA CORPORACIO PERMANENT DE CORPORACIONS AGRARIES

Madrid, 19. — S'ha celebrat la segona reunió de la Comissió Permanent de corporacions agràries, sota la presidència del senyor Elorrieta.

S'examina una instància de la Unió Remoladora d'Aragó, Navarra i Rioja i es demana que es doni atribucions a la Comissió Mixta sucraera per a reduir contractes per a la proxima campanya.

S'acorda obrir un termini durant el present mes perquè totes les Associacions sucraeres i remoladores d'Espanya puguin informar a la Comissió permanent amb urgència sobre aquest problema.

També s'examinaren instàncies en les quals sol·liciten un lloc en el ple de la Comissió diverses entitats de provincies, entre aquestes la Confederació Nacional de Viticultors i la Unió de Viticultors de Catalunya.

Quedaren damunt la taula per a la proxima reunió.

LES COMPANYIES D'ASSEGURANCES

Madrid, 19. — Sota la presidència del director de Previsió i Corporacions, senyor Madariaga, es reuní avui la Junta consultiva d'assegurances, per tractar de l'aplicació del R. D. relatiu a la conversió de valors estrangers en nacionals i de la inscripció de noves companyies d'assegurances a la Junta.

EL RECTOR DE CAMUNAS TE IDEES PROPIES SOBRE EL DESCANS DOMINICAL

Madrid, 19. — Al ministeri del Treball s'ha rebut un telegrama del rector de Camunias (Toledo), en el qual es demana que els acords dels comitès paritaries sobre infraccions del descans dominical, siguin anul·lats per considerar-los anticatòlics i antipatriòtics.

Península

L'ORGANITZACIO DEL TREBALL

Ha quedat constituïda la Comissió mixta de la Indústria hotelera

Madrid, 19. — Aquesta tarda al Palace Hotel ha tingut lloc l'acte de constitució oficial de la Comissió mixta del Treball en la indústria hotelera i cafetera de Madrid.

Ha presidit el ministre del Treball, acompanyat del general Marvó, del president del Comitè paritari, senyor Romai (Josep), i dels senyors Elorrieta, Gómez Gil, Gómez Cano, Benjumea, López Muñoz, Madariaga, Zancada i d'altres.

La concurrència emplenava el saló de festes.

Al saló, els vocals patrons prengueren seient a un costat, i a l'altre costat els obrers.

Oberta la sessió, el president del Comitè paritari, senyor Romai, ha pronunciat un breu discurs, en el qual, agraint la presència del ministre, fa història de la tasca i actuació del Comitè paritari en els catorze mesos que funciona, en els quals s'han celebrat 118 conciliacions, s'han evitat més de 2.000 consules i s'ha creat la Junta professional.

Diu que els contractes de treball honoren la pàtria, creen una escola i signifiquen una noble pedrera de fe i laboriositat.

Elogia els drets i deures que en el contracte figuren, perquè constitueixen una lògica cristallització de realitats vives.

Assigura que el contracte de cambres i cuiners ha travessat les fronteres, ja que de fora han vingut a preguntar què era l'organització corporativa nacional, i en explicar-los-li no li han regatejat els elogis.

Fa un calorós elogi del ministre i sol·licita que s'aprofiti l'ocasió per a imposar la medalla del Treball que li ha estat concedida al cuiner Victor Melcón Cienfuegos, de 64 anys d'edat i més de 50 de serveis.

De seguida Victor puja a l'estrada, i el senyor Aunós, després de felicitar-lo, li imposa la Medalla del Treball, escoltant una salva d'aplausaments.

A continuació parla el ministre del Treball.

Diu que és un dia de satisfacció per a la indústria hotelera, veure com es troben reunits patrons i obrers, cosa impossible abans de l'agregació corporativa.

Aquesta indústria no s'ha conformat amb romandre en el primer grau de l'organització, i ha volgut arribar a la Comissió mixta superior al Comitè paritari.

Això significa una concepció més perfecta, ja que pondera els interessos convergents a una mateixa indústria, amb el qual es pot arribar a les més justes i harmòniques solucions.

UNA CIRCULAR DEL PRIMAT DE TOLEDO

Toledo, 19. — El cardenal primat ha publicat una interessant circular de caràcter social.

LA DESTRUCCIO DE CUMANA

Madrid, 19. — El Govern espanyol ha ordenat al representant d'Espanya a Venezuela que comuniqui el condol a Caracas per la destrucció de la històrica ciutat de Cumana, que tan trista impressió ha produït a Espanya, acudint també amb auxilis pecuniaris a la subscripció oberta.

EL SENYOR QUIÑONES DE LEON ASISTEIX A UNA CACERA AMB EL REI

Madrid, 18. — Al·lic al vespre arribà a Madrid l'ambaixador d'Espanya a París, senyor Quiñones de León.

Acudiren a l'estació per a rebre'l el secretari general d'Assumptes Exteriors, senyor Palacios, el marquès de la Vega Inclán i el cap del Gabinet diplomàtic senyor Ramírez Montesinos.

Després de mantenir una llarga conversa amb el senyor Palacios, el senyor Quiñones de León continuà el seu viatge en automòbil, cap a Moratalla, amb l'objecte d'incorporar-se a la càrrega regia.

Sevilla, 19. — En les primeres hores de la nit s'ha declarat un incendi en un comerç d'aparells de neteja del carrer de Salmeron.

El foc l'ha originat a causa d'un curt circuit. Les flames han cremat els tubs del gas, i així a donat origen a què el foc prengués gran increment.

Els bombers han arribat ràpidament. Per a entrar al local han hagut de violentar la porta. Després d'una hora de treball s'ha aconseguit extingir el foc.

Les pèrdues són considerables.

LES PROXIMES EXPOSICIONS

La participació de Biscaia a la de Sevilla

Bilbao, 19. — S'ha reunit la comissió que entén en la participació de Biscaia a l'exposició de Sevilla, acordant establir seccions de Monografia històrica i altres seccions d'interès regional.

També ha acordat que les obres quedin enllestides abans del 15 de març.

La comissió tornarà a reunir-se a darrers de mes per a dictaminar les quantitats que aportaran cada dipulació per a l'establiment del pavelló.

Dels ministeris

EL MINISTRE DE FOMENT REP EL SENYOR YANGUAS

Madrid, 19. — El ministre de Foment ha rebut aquest matí el president de l'Assemblea, senyor Yanguas, amb el qual ha conferenciat extensament sobre algunes de les discussions que s'han de promoure en els proxims plans.

EN EL MINISTERI DEL TREBALL

El ministre del Treball ha rebut aquest matí una comissió d'obres i obreres de la Societat "La Aguja", que li ha parlat del seu Comitè paritari, una representació de dependents de Banca i Borsa, que li ha exposat alguns assumptes professionals.

També l'ha visitat una comissió del gremi de cirabotes de Barcelona, que li ha donat compte de les normes de treball de la seva professió, i després ha conversat el senyor Aunós amb els vocals patrons i obrers del Comitè paritari de l'Alimentació, de Madrid.

EL MINISTRE DE FOMENT SOFREIX UNA PETITA INTERVENCIO QUIRURGICA

Madrid, 19. — El ministre de Foment ha estat operat en un ull.

El seu estat és completament satisfactori, tant que no ha hagut d'interrumpir ni per unes hores la seva vida habitual.

EL TRANSPORT DE FERRATGES A CATALUNYA

Es troben aquests dies a Madrid; gestiant assumptes del Gremi de Ferratges de Lleida, Ramon Sales i Pelai Fontseré, que han estat designats a aquest efecte pels seus companys.

Els senyors Sales i Fontseré han visitat diversos ministres, entre ells el de Foment, al qual han demanat que es derogui una disposició de la Direcció general de Ferrocarrils que concedeix a l'Associació General de Ramaders del Regne el privilegi de la meitat del material ferroviari que rebin o produeixin totes les estacions del trajecte Barcelona-Saragossa per poder transportar ferratges.

Sembla que aquesta disposició causa un greu perjudici als forrajers de Lleida, i en particular a tots els d'Aragó i de Catalunya en general, que no disposen del material ferroviari necessari per a poder donar sortida a llurs existències.

DISTINCIO AL DIRECTOR DE FERROCARRILS

Dilluns, a les vuit de la nit, al despatx del ministre de Foment, tindrà lloc l'acte d'imposició al director de Ferrocarrils, senyor Faquinetto, de les insígnies de la Gran Creu del Mèrit civil.

LA PROTECCIO ALS ANIMALS

Concessió de premis

Madrid, 19. — El Jurat constituït per a examinar els treballs presentats al concurs obert per la Federació Ibèrica de Societats Protectores d'Animals i Plantes ha dictat per unanimitat fall, i ha adjudicat els premis en la forma següent:

Primer premi, 500 pessetes. — A l'article designat amb el lema "Vitalis Aurea". Autor, Hipòlit Rodríguez de la Peña (Julio Romano), que publica el seu treball a "Nuevo Mundo".

Segon premi, 250 pessetes. — Al treball que acompanyava el lema "Leción de amor del hermano lobo", del qual resultà autor Josep Montero Alonso, premiat amb el Premi Nacional de Literatura. El seu article fou publicat a "La Libertad".

Tercer premi, 150 pessetes. — A l'article que portava com a lema: "Corazón de español". Autor, Joan Soca de Cabra (Córdova), que publica el seu treball a la revista "La Opinión".

LES ASSOCIACIONS PRO SOCIETAT DE NACIONS

Madrid, 19. — El senyor Elorrieta ha visitat el secretari general de Relacions Exteriors per a parlar-li de les reunions que celebrà a Madrid, en la proxima primavera, la conferència internacional anual d'Associacions pro Societat de Nacions.

El Govern, que patrocina la celebració d'aquestes reunions, ha cedit el Palau del Senat, perquè puguin celebrar-se les conferències.

MORT D'UN TINET GENERAL

Madrid, 19. — Ha mort a Madrid el tinent general Alfons Jiménez Castellanos i Tàpia.

MOR UN EX-SUBSECRETARI

Madrid, 19. — Anit morí a Madrid l'ex-subsecretari d'Hisenda senyor Isidre Pérez Oliva, ex-diputat i ex-senador per Salamanca.

El general Primo de Rivera a Barcelona

En parlar dels obrers de l'Exposició que s'han declarat en vaga, el cap del Govern diu que els que demà no tornin al treball seran deportats en trens especials a Burgos i a altres localitats.

Amb referència a la indisposició que va sentir el cap del Govern a la sortida de can Llibre, abans d'ahir diu "La Vanguardia":

"Al llegar a Capitanía General, el marqués de Estella, después del banquete de "Casa Llibre", se retiró a sus habitaciones para descansar.

A las seis de la tarde se levantó el presidente, pero en vista de que sentía agudas molestias en la boca, a consecuencia de un pequeño flemon, desistió de asistir al acto que se celebraba a dicha hora en su honor en la Juventud de Unión Patriótica, y encargó al gobernador civil que le representara en dicho acto.

Por la misma causa dejó el presidente de salir por la noche.

La ceca la hizo en Capitanía, con la familia del general Barrera y en la mayor intimidad."

Ahir el marqués d'Estella va rebre una comissió de fabricants de farina, una altra de membres de la Cooperativa de les Cases Barates per a periodistes, i diverses persones, entre elles En Pich i Fon, l'Alfons Sala, el Co-

LA BORSA DE MADRID

Comentaris de "La Epoca"

Madrid, 19. — "La Epoca", en el seu resum setmanal de Borsa, diu, entre altres coses:

"El retraimiento del dinero sigue, y más bien se acentúa respecto de los fondos públicos, a medida que pasan los días, y se crea más fácil llegar a tener alguna noticia fidedigna sobre las emisiones de análogos valores que se han de llevar a cabo en el corriente año de 1929.

La falta de demanda se traduce en general irregularidad y pesadez, en la que toman principalmente parte los valores de renta fija.

Las acciones industriales se aprovechan, por el contrario, de aquel momentáneo abandono de los gustos del público hacia las rentas del Estado y toda clase de Obligaciones, consiguiendo algunas de ellas mejorar bastante, como los títulos bancarios.

Motivo de comentario fué durante toda la semana el rumor de una nueva elevación del tipo de descuento en otro medio por ciento. Pero la opinión general es que tal medida no llegará a adoptarse porque las cotizaciones todavía no han acabado de reponerse de los trastornos producidos por el alza anterior, y no sería prudente imponerlas nuevo quebranto.

Por otra parte, como recordará el lector, hubo intento de que la elevación del descuento fuese del 1 por 100 en vez del medio, y cuando se adoptó en definitiva tal medida debió ser cuidadosamente pesada y medida.

Bueno será añadir que la situación de la peseta, en cuya defensa se aceptó tal sacrificio, resulta poco tiempo bastante satisfactoria y no precisa reforzar la medida.

Los Fondos públicos, como al principio decimos, acentuaron su irregularidad, subministrando indicaciones contradictorias entre sí, unas en alza y otras en baja, siendo de esta última tendencia la mayoría."

En cambio, si van a trabajar, el Gobierno atenderá las pretensiones de los obreros, si éstas son justas."

A mitja tarda el cap del Govern va tornar a Capitanía.

També a aquesta hora va visitar un casino de la U. P. i al vespre va sejar al Centre del Liceu i entrà al teatre a veure la funció.

Avui pensa anar a un altre casino de la U. P. i demà a Sabadell per a marxar a Madrid amb l'express del vespre.

missari general de Policia senyor Sánchez, el marqués de Vilanova i Geltrú, etc.

A mitja va marxar a Sardanyola acompanyat del governador, del capít general i d'altres autoritats.

Va visitar la fàbrica Uralita, i va dinar a casa dels seus propietaris. Al menjador hi havia uns bustos d'Uralita del cap del Govern i del Capít general.

Després de dinar el president del Consell digué als periodistes barcelonins que hi eren present:

"Ayer se declararon en huelga los obreros del Patronato de la Habitación y hoy no han acudido al trabajo los de la Exposición pertenecientes al Fomento de Obras y Construcciones, tal vez por solidaridad con los anteriores, pero sin que se conozcan las causas del paro.

En nombre de Barcelona y con motivo de las circunstancias por que atraviesa la ciudad y de las que atraviesa por motivo de la Exposición, el Gobierno no puede tener en estos momentos transigencia de ninguna clase.

Bien conocida y comprobada es la atención que el Gobierno presta a los problemas sociales y a que los obreros españoles no carezcan de trabajo; ello mismo le da mayor autoridad para evitar huelgas y alantes injustificados cuando sólo en Barcelona se reparten diariamente diez o doce millones de pesetas semanales en jornales."

"El presidente del Consejo de ministros ha manifestado ya las medidas de conciliación que sería necesario tomar si los obreros que han abandonado hoy el trabajo no se reintegrasen al mismo el lunes de mañana, hora, cada vez que para declarar en huelga no han formulado ninguna petición ni han pasado aviso alguno: en su consecuencia se ha mandado preparar el primer tren, que saldrá para Burgos por la tarde de este mismo día, llevándose deportados a los que hayan incurrido en la expresada irresponsabilidad, quienes habrán de tener en cuenta que el día que fuesen autorizados para regresar habrían de costearse el viaje.

El Gobierno, como siempre, estudiará las peticiones que se formulen ante el Comité Paritario o el delegado regional, pero una vez que están trabajando en las condiciones ordinarias, y cuando el prestigio de la nación está comprometido para la realización de las Penitencias, sería intolerable que hubiera obreros que abandonando sus deberes, dieran ocasión a un positivo conflicto."

DISPOSICIONES DIVERSES

LA COMISSIO D'ENTITATS DEL PROTOCOL DE TANGER

Madrid, 19. — Han estat signades reials ordres de la Presidència nomenant don Eugeni d'Aristu, magistrat del Tribunal mixte de Tànger, i N'Eladi Urduguena, advocat fiscal del Tribunal Suprem, i de la Junta d'Assumptes judicials del Marroc i Colònies, per a formar part de la Comissió d'entitats prevista en la disposició 50 del protocol signat a París el dia 25 de juliol de 1928, sobre l'Estadut de Tànger.

LA SECRETARIA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA ESTÀ VACANT

S'ha disposat pel ministeri d'Instrucció pública que s'anuncii la vacant de secretari general de la Universitat de Barcelona.

ELS ENGINEERS DE L'ARMADA

Pel ministeri de Marina s'ha aprovat avui i s'ha publicat a la "Gaceta", el Reglament per al règim i governació dels tribunals d'enginyers de l'Armada, per a examens d'ingrés i permanència a l'Acadèmia dels candidats a alumnes lliures.

L'INSTITUT ALFONS XIII

S'ha disposat pel minister de la Governació que la Direcció general de Sanitat convoqui a oposició lliure per a proveir la plaça de cap de secció de Química de l'Institut Nacional d'Alfons XIII.

perquè en Barcelona no puguin haver obrers en huelga.

Así es que si el lunes no se han reintegrado al trabajo, se dispondrán trenes especiales para Burgos u otras poblaciones, con objeto de sacar de aquí a los obreros que no quieran trabajar.

En cambio, si van a trabajar, el Gobierno atenderá las pretensiones de los obreros, si éstas son justas."

A mitja tarda el cap del Govern va tornar a Capitanía.

També a aquesta hora va visitar un casino de la U. P. i al vespre va sejar al Centre del Liceu i entrà al teatre a veure la funció.

Avui pensa anar a un altre casino de la U. P. i demà a Sabadell per a marxar a Madrid amb l'express del vespre.

missari general de Policia senyor Sánchez, el marqués de Vilanova i Geltrú, etc.

A mitja va marxar

ELS "CAMELOTS
DU ROI"

**Sostenen una seriosa topa-
da amb la policia**

París, 19. — Aquesta tarda, a les 10, s'han produït diversos incidents a la Gran Boulevar, entre "camelots du roi", alguns dels quals anaven disfressats de gendarmes, i la policia.

Una vintena de camelots, muntats a una camioneta, repartien fulles sol-
es.

Els guàrdies feren detenir el vehicle alhora els que ocupaven colpejant violentment els agents de l'autoritat que havien intervingut, mentre que altres cinquanta manifestants que es tro-
aven a les voreres s'agombolaven en-
tares de la camioneta.

La topada fou molt forta, i resulta-
ren cinc guàrdies ferits.

Han estat detinguts sis dels mani-
festants.

Poc després s'aconsegui restablir la
calma en els bulevards.

Els manifestants detinguts, tots ells
noies estudiants, han estat posats a
disposició del Comissari de policia del
districte. — Fabra.

Un aclariment de
"L'Action Française"

París, 19. — "L'Action Fran-
çaise" ha publicat una nota
fient que no eren "camelots du
roi", sinó estudiants afectes a
"L'Action Française" els que
realitzaren naquesta tarda una
manifestació en els grans bou-
levards.

Anaven en una camioneta, i
no eren vint sino setze, dels
quals quatre anaven disfres-
sats de gendarme.

La manifestació — acaba-
fient la nota— havia estat or-
ganitzada com a protesta per
l'esdevingut amb motiu de
l'afar de la "Gazette du Franco"
— Fabra.

Es descobert un nou
cometa

Hamburg, 19. — A l'Observa-
tori d'Hamburg ha estat desco-
bert, amb l'ajut de l'aparell
Lippert, un nou cometa, situat
a la constel·lació de Taurus. —
Fabra.

Les negociacions
húngaro-romaneses

San Remo, 19. — S'ha inau-
rat la Conferència húngaro-
romanesa. — Fabra.

**La política i la cervesa
ELS BAVARESOS NO VOLEN
QUE S'QUIN AUGMENTATS
ELS IMPOSTOS**

Berlin, 19. — L'augment de
l'impost sobre la cervesa pro-
dueix una gran emoció a tot
Baviera.

El partit populista bavari
ha amenaçat amb retirar-se de la
coalició governamental. —
Fabra.

Les Filipines, sota els
EE. UU.

Manila, 19. — L'Agència Indo
Pacific diu que, segons certes
informacions, el president elec-
t dels Estats Units, senyor
Hoover, ha ofert al senyor
Smithson, governador general
de Filipines, un lloc de sots-
secretari d'Estat en el futur
Gover.

El senyor Egan, director del
Trust nordamericà, s'ha queixat
al governador general, i ha de-
clarat que les principals per-
sonalitats filipines es desinte-
ressen gairebé per complet de
la col·laboració financiera amb
els Estats Units. — Fabra.

**Els 70 anys del kaiser
OFICIALS QUE EL VISITEN
A DOORN**

Amsterdam, 19. — Amb motiu del
70 aniversari de l'ex-guàrd, han arri-
bat al castell de Doorn, seixanta ofi-
cials alemanys i austro-hongaresos, en-
tre ells el mariscal von Mackensen. —
Fabra.

La subscripció pels minai-
res britànics parats

Londres, 19. — La subscripció pú-
blica organitzada per tal de socórrer
els damnificats de les regions mineres,
arribava a 530 mil lliures ester-
lines. — Fabra.

**Temporal a l'Adriàtica
NAUFRAGUES DIVERSOS
PESQUERS**

Roma, 19. — A la mar Adriàtica
s'han produït diversos temporals, a
conseqüència dels quals se n'han anat
a fons diversos vaixells pesquers. —
Fabra.

Ensuclada en una mina

Düsseldorf, 19. — S'ha produït un
enfonsament en una mina d'aquesta
regió, i han quedat soterrats quatre
obrers.

Un dels ha estat trobat mort. Un
altre ha pogut ésser salvat, i els altres
es troben encara sota les runes. —
Fabra.

EL TRENCACLOSQUES
AFGANES

**Sakao s'ha fet proclamar
rei**

Londres, 19. — Les últimes
notícies de l'Afganistan asse-
nen gran èxit de l'aventu-
rer Sakao, qui s'ha fet procla-
mar rei o emir amb el nom de
Habib Ullah i ha pres el títol
de Ghazi per a imitar Mustafa
Kemal.

Segons aquestes informa-
cions, la regió de Kabul ha
proclamat Sakao, encara que és
dubtós que els Mullahs i la
gran part del país acceptin el
nou sobirà, que fins ara havia
estat el labdill d'una tribu
muntanyesa, i es dedicava des-
avant partides d'aventurera com
ell, a tota classe de bandit-
ges.

Sakao, d'origens molt hu-
mils estava en guerra contra el
rei des de molt de temps. Ha
aprofitat l'actual moment, en
què les elutats estaven desgua-
nides de soldats, que combatien
altres tribus a l'extrem del
pas, per a presentar-se a Ka-
bul i aixecar-se contra la di-
nastia. — Fabra.

**Sakao i Anayat Ullah
arriben a un acord**

Londres, 19. — Segons les
últimes informacions rebudes
de l'Afganistan, es confirma
que arribaren a un acord l'ac-
tual sobirà Sakao i Anayat
Ullah, en compliment del qual
aquest i la seva família sortie-
ren de Kabul amb direcció a
Peshavar a bord d'avions brità-
nics. — Fabra.

**Aman Ullah prefereix fer
de pretendent**

Londres, 19. — Un telegrama de
Peshavar, que cal que es confirmi, diu
que Aman Ullah ha tramès un ràdio a
Kabul anunciant que retirava la seva
abdicació. — Fabra.

**Apareixen uns nous
dissidents**

Londres, 19. — Diten de Nova
Delhi que, segons rumors no con-
firmats, una tribu de Duranis s'ha
sublevat i ha assassinat tots els fun-
cionaris afganesos i s'ha apoderat de
la ciutat de Ferlah.

Sembla que aquest moviment va
dirigit contra l'ex-rei Aman Ullah
i els seus partidaris. — Fabra.

L'evacuació de Kabul

Delhi, 19. — La tribu dels Suri-
anis, que desitja a la frontera oest
de l'Afganistan, s'ha apoderat de la
vila de Farrak.

Hom creu que el moviment re-
volucionari estava dirigit més aviat
contra l'ex-rei Aman Ullah i la seva
política que no pas contra el Go-
vern central.

Sembla que diversos destacaments
de tropes regulars han marxat so-
bre Farrak.

La major part dels ministres de
l'ex-rei Aman Ullah han abandonat
la ciutat de Kabul.

Hom diu que l'evacuació del prin-
cip Inayat Ullah i de diverses per-
sonalitats del seu seguici, efectuada
ahir per mitjà d'avions, amb direc-
ció a Peshavar, fou una de les con-
dicions estipulades per a la seva ren-
dició i la de la ciutat de Kabul a
Habib Ullah.

Molts d'altres partidaris del dit
príncep han estat evacuats avui amb
direcció a Peshavar, i seran escol-
tats fins a l'altra banda de la fron-
tera.

Entre les persones que foren eua-
cuades ahir de Kabul hi ha dos ger-
mans de l'ex-reina. — Fabra.

**La mediació de l'ambai-
xador britànic**

Nova Delhi, 19. — Segons notícies de
bon origen, les negociacions entre el
nou rei de l'Afganistan i el cap rebel
Sakao, que com se sap ha pres el nom
de Habib Ullah, cessaren en el mo-
ment que el primer, assetjat pels seus
adversaris en una fortalesa, es va
rendir per a evitar efusió de sang,
amb la condició que es deixés pas-
llure a ell, a la seva família i al seu
acompanyament.

Totes dues parts recorregueren lla-
vors a la intervenció del ministre bri-
tànica, el qual facilità el trasllat a
Peshavar del rei i dels seus. — Fabra.

Aman Ullah demana ajut

Quetta, 19. — Segons alguns viatgers
procedents de Chamas, l'ex-rei de
l'Afganistan, Aman Ullah, parlant en
una assemblea convocada a Kandahar,
ha demanat als seus partidaris que li
facilitin mitjans, però no se sap quin
són els seus propòsits en fer aquesta
demanda. — Fabra.

**Els accidents ferroviaris
DESCARRILA UN EXPRES
AL CANADA**

Ottawa, 19. — Un tren exprés
descarrilla anit als voltants de
Leesboro (Ontario). Morí el
fogainier i resultaren ferits
doze passatgers. — Fabra.

Ottawa, 19. — Prop de l'esta-
ció de Leey Gressing (Onta-
rio) ha descarrilat un tren ex-
prés, els vagons del qual han
caigut a un barranc de 200 peus
de fondària.

Les primeres notícies que es
reberen de la catàstrofe eren
veritablement alarmants, però
ara es diu que només hi hagué
un mort i alguns ferits. — Fa-
bra.

E s t r a n g e r

UN EX-LLAUNER SA-
BIA FABRICAR OR

**...I recollí dos milions i mig
de marcs dels incautes**

Roma, 19. — Els darrers anu-
ncis de la policia italiana ha detingut a Ap-
peno (Tírol Itàlia), un individu anoni-
mat Tausend i la seva esposa. Tausend
havia estat llaurer, després estudià
química i treballà a Alemanya, espe-
cialment a Baviera. Aconsegui convèn-
cer diverses persones que havia des-
cobert el secret de la fabricació de
l'or. Això li ha permès estar im-
portants quantitats, el total de les quals
puja dos milions i mig de marc or.
El matrimoni Tausend portava una
gran vida i havia adquirit al Tírol cas-
tells i finques importants. — Fabra.

Les reparacions de guerra
UNA INFORMACIO
DE "EXCELSIOR"

París, 19. — Segons el diari
"Excelsior", el govern francès
en les proximes negociacions
sobre les reparacions no ac-
ceptarà que les actuals garan-
ties escrites en el pla Dawes i
en els tractats, siguin subeti-
ludes per altres correspon-
dents que es basin en el crèdit
públic i privat d'Alemanya. —
Fabra.

**LA PARTICIPACIO DELS TEC-
NICS NORDAMERICANS**

Nova York, 19. — Ha arribat
Sir Esme Howard, ambaixador
britànic a Washington, amb
objecte d'invitar oficialment els
senyors Howen, Young i Mor-
gan a participar en els treballs
del comitè de perita en repa-
racions. — Fabra.

L'erupció del Krakatoa

Batàvia, 19. — El volcà de
la illa Krakatoa ha tornat a
entrar en gran activitat.

Durant les últimes 24 hores
han estat observades més de
4.000 erupcions. Algunes d'a-
questes han arribat a una al-
çada de 3.000 peus.

Durant la nit el Krakatoa
presenta un aspecte grandios.
Les algues de les mars velnes
estan agitant-se. — Fabra.

Amboise ja torna a tenir
culte

**LA CLERECIA I EL MUNICIPI
HAN ARRIBAT A UN ACORD**

Tours, 19. — Ha quedat resolt el
conflicte de la casa rectoral d'Am-
boise. El Consell municipal i el Con-
sell parroquial han arribat a un acord.
— Fabra.

Un Banc napolità fa
fallida

**I L'ADMINISTRADOR
VA A LA PRESO**

Nàpols, 19. — El tribunal ha or-
denat la detenció i empresonament
de l'administrador del Banc Meri-
dional i de les Colònies, establiment
que recentment es declarà en
fallida. — Fabra.

**La malaltia del rei Jordi
NO SE SAP ON PASSARÀ
LA CONVALESCENCIA**

Londres, 19. — Segons in-
formacions oficioses del palau
de Buckingham, encara que el
rei Jordi està en període de
recanvia millora, el procés de la
convalescència es considera que
serà molt llarg.

Es considera prematura la
notícia que el rei Jordi es
traslladarà a Windsor. — Fa-
bra.

Els escàndols financers,
a França

**HA ESTAT DETINGUDA LA
BARONESA DE PACQUEMENT**

París, 19. — Ha estat detinguda la
baronesa de Pacquement, esposa del
baró de l'esmentat nom detingut per
esta. — Fabra.

**INTERROGATORI
DE LA DETINGUDA**

París, 19. — Comuniquen de Glaris
de Pacquement. Conduïda a la de-
legació de policia ha estat immedia-
tament interrogada. Portava una
quantitat de diner poc important i no
se li ha pogut trobar ni les joies ni
la joieria, que segons els diaris de
París, s'havia portat en sortir de
França.

Els barons de Pacquement passa-
ven cada any una temporada a Glaris.
Mme. Pacquement continuà
empresonada fins que arribi el jut-
ge de París.

Mme. Pacquement és originària de
Versalles. — Fabra.

**PACQUEMENT HA ESTAT DE-
TINGUT A SUÏSSA**

París, 19. — L'anomenat
baró Pacquement, que fugí
deixant un passiu de trenta mil-
lions i que ha estat detingut a
Saint Gall, es diu en realitat,
Bochmann i és de nacionalitat
suïssa. — Fabra.

*Ha esclatat una revolta a
Guatemala, sota la direcció
del general Jordi Ubico, ex-
ministre de la guerra.*

*Els indígenes del Congo
francès s'han sublevat.*

*El cap rebel Sakao s'ha
fet proclamar rei, a l'Af-
ganistan.*

*Ha estat assaltat el local
feixista d'Udine.*

*Els "Camelots du roi"
han sostingut una greu to-
pada amb la força pública,
a París.*

*Els delegats d'Hongria i
Romania s'han reunits a
San Remo.*

*L'Observatori d'Ham-
burg ha descobert un nou
cometa, situat en la con-
stel·lació del Taur.*

SAKAO,
REI DE L'AFGANISTAN

En els episodis de la revolta de
l'Afganistan hi ha tots els elements
d'un gran film americà d'aventures.
En els dos primers episodis, projec-
tats durant una setmana, han estat des-
trotats dos reis, dos germans, Aman
Ullah i Inayat Ullah.

El tercer episodi ens porta un al-
tre rei. L'home que fins ara era ca-
pit de bandits s'ha proclamat rei. Es
deia Sakao; ara es fa dir Habib Ullah.

Resumim els dos últims episodis.
Mentres Aman Ullah sortia de Ka-
bul, la capital del seu regne, amb el
seu exercit, en direcció al sud, a com-
batre contra les tribus descontentes
del programa de reformes implantat
pel rei, una partida de bandits que ha-
bitava el nord de l'Afganistan va mar-
xar sobre Kabul i ha aconseguit ocu-
par la capital. El cap de bandes,
Sakao, ara és rei de l'Afganistan,
mentre ningú no s'hi oposa. La partida
de Sakao comença amb una colla de
ladres. Fins tota mena de malvestats
a la rica província de Candaman. La
situació estratègica de la província,
voltada d'altres muntanyes, que un go-
vern d'un Estat pobre ha de conside-
rar com inextinguible, va permetre
a Sakao de convertir la colla de lla-
dres en una forta partida que havia
arribat a cobrar les contribucions.

Sakao s'anava convertint en autoritat
legítima de la província. La partida
acabà essent una mena de Maffia que
es avantatja que oferia la Maffia.
A l'entorn, els ramats de la partida
pasturaven en les millors prats de les
altres planures. La banda dels Ullahs
s'anà ramificant i arribà a tenir tres
mil homes. El nombre d'operacions,
robatoris i assassinats, ompliria una
llista interminable.

Com hem dit, mentre Aman Ullah
i les seves tropes anaven cap al sud
perseguint els rebels, que s'oposaven
a les reformes europeïtzants, Sakao
cregué arribada l'hora de baixar cap
al pla. Molt aviat aconsegui ocupar la
ciutat de Taxikar, a un centenar de
quilòmetres de Kabul. El rei Aman
Ullah envià un emissari a Sakao, el
ministre Baladie, amb l'encàrrec de
proposar-li una treva. Sakao i el mi-
nistre jugaven a qui seria més
espavilat. El ministre proposava a
Sakao de nomenar-lo coronel de
l'exèrcit regular, fer d'ell un alt
personatge palatí i indemnitzar-lo
amb fortes mensualitats dels bene-
fícies que perdria. Però Sakao va tenir
una pensada. Telefonà al palau reial
de Kabul i demanà per parlar amb el
rei. Fingí que és el ministre Baladie
i estrafec la veu diu:

— Sóc Baladie. He pogut fer pre-
soner el rebel Sakao. Que n'he de fer?

— Afusellar-lo immediatament — va
respondre Aman Ullah.

Les intencions del rei eren evidents.
Era inútil pactar-hi. Sakao decidí
avancar sobre Kabul.

El tercer episodi ens presenta Sakao
apoderant-se de la fortalesa que do-
mina la ciutat, instal·lant-se al palau
reial i proclamant-se rei de l'Af-
ganistan. La primitiva colla de ladres,
que més tard es va convertir en una
banda de tres mil homes, tenia quinze
mil homes en entrar a Kabul. Ara són
quinze mil soldats, i el seu cap, l'ex-
cap de bandes Sakao, és el rei d'Ha-
bib Ullah. Moltes històries deuen comen-
çar d'una manera semblant.

Sakao és fill d'un portador d'aigua.
Li diuen Bacha Sakao, mots que — se-
gons asseguren — signifiquen porta-
dor d'aigua. Sakao havia fet també
l'ofici del seu pare.

Aquesta història s'assembla molt a
la de Xang-So-Lin, un altre home que
va demostrar que l'autoritat comença
amb l'ús de la força. I és probable que
Sakao sapiga l'art de regim de
prínceps millor que Aman Ullah i el
seu germà. Cal, però, que sigui amic
dels anglesos i que renunciï al progra-
ma de reformes. Que es limiti a la
construcció de la ciutat nova de Kabul.

Aman Ullah havia començat al mig
dels camps una urbanització molt a
l'engròs. Les avingudes de la nova Ca-
bul són més amples que la nostra Dia-
gonal i els fanals més monumentals
que els dos que hem posat a la plaça

EL REGIM FEIXISTA

**Els locals feixistes d'Udi-
ne han estat assaltats**

Udine, 19. — Un grup de
desconeguts entrà als locals de
la secció feixista i s'apoderà
dels papers, que destruïren, i
causaren molts desperfectes a
les oficines. S'apoderaren, a
més, d'una bandera italiana. —
Fabra.

Detencions a Pàdua

Pàdua, 19. — Han estat de-
tinguts doze antifeixistes. —
Fabra.

La malaltia del mariscal
Foch

París, 19. — Segons el but-
lletí facultatiu, el mariscal
Foch ha passat molt bona nit.
— Fabra.

EL MALALT MILLORA

París, 19. — A les onze d'a-
quest matí s'ha declarat que
l'estat de salut del mariscal
Foch continuava en francos mil-
lora. — Fabra.

Contra els negocis finan-
ciers fraudulents

París, 19. — El Consell de ministres
celebrat aquest matí a l'Elise, sota la
presidència del senyor Doumergue, ha
adoptat, a proposta del ministre d'Hi-
enda, una sèrie de mesures encami-
nades a protegir l'estalvi nacional.

La professió de banquer serà re-
gamentada i es vigilaran estretament,
tant la propaganda com les gestions a
domèstic.

La publicació d'emissions financer-
res serà objecte d'una llei i s'adop-
tarà un reglament per al mercat de
valors extra oficials.

Els agents de Borsa seran col·locats
sota el control del Govern, i per últim
es concedirà un crèdit especial per a la
secció financiera del jutjat d'instruc-
ció.

S'assegura que va a crear-se un
Comitè permanent que adoptarà me-
sures per a sancionar tot el que fa
referència a l'estalvi nacional. — Fabra.

Sembla que Pacquement
era francès i no suís

París, 19. Un comissari judicial ha
examinat avui part de la comptabi-
lització de la Banca Pacquement, i ha
pres declaració a alguns funcionaris.

Entre els documents recollits hi ha
un fe de baptisme i una llicència mi-
litar, de les quals resulta que Pac-
quement va néixer a París l'any 1879,
i serví a l'exèrcit francès.

Un funcionari judicial està encar-
regat de resoldre la qüestió del per-
sonal de l'establiment al qual se li
deuen algunes mensualitats. — Fabra.

El fred

A GRECIA

Atenes, 19. — El fred és intensi-
sim a tot Grècia, especialment a
Tràcia i Macedònia.

Les planúries properes a Marit-
za estan inundades i a la mar Egea
resulta molt perillosa la navegació.
— Fabra.

**LLOPS A LES PLANES
ESLOVENES**

Belgrad, 19. — Continua sense
interrupció a tot Eslovènia l'intens
temporal de neu.

En alguns pobles han aparegut
manades de llops que baixen de les
muntanyes. — Fabra.

La dictadura d'Alexandre
ORDRES DELS PREFECTES

Belgrad, 19. — El ministre de l'In-
terior ha ordenat a tots els prefec-
tes que acabin, en el temps més
breu possible, l'examen de les cau-
ses a instància de part, que es tro-
bin pendents en l'actualitat. — Fa-
bra.

FRANÇA

EL SALO

DELS INDEPENDENTS

París, 19. — El president de la
República, senyor Doumergue, ha
inaugurat el saló de
pintura dels Independents. —
Fabra.

PADEREWSKI A FRANÇA

París, 19. — El célebre pianista
Paderewski, ex-president del Govern
polac, ha sortit cap a Bordeus, pri-
mera etapa d'una tournée de con-
certs que donarà a França a bene-
fici dels orfes i vídues de la guerra.
— Fabra.

de Catalunya. Tot això en un país
mig salvatge! Recordem això en ho-
nor d'Aman Ullah. Però la nostra
simpatia és per Sakao, que ens per-
met no oblidar els començaments de
les grans històries. Probablement al
Sakao hagués fet això uns quants se-
gles enrera, només al segle XIII, ara
parlaríem d'epopeia.

MANUEL BRUNET.

DE LA CASA DEL VALLES

ELS CAMINS

Se'n prega la publicació de la següent nota:

En una convocatòria explícita que aparegué en la premsa en els darrers dies del passat mes de desembre, els organitzadors inicials de la Casa del Vallès, que es troba en curs de creació, explicaren les finalitats essencials del projecte.

Aquella crida era concebuda amb un àmpli sentit d'ordinador de quantes aportacions interessants haurien pogut suggerir per la millor realització de la idea.

Els vallesans saludaren el programa dels organitzadors amb paraules d'absoluta identificació i alguns amb al·lucinatx exterioritzacions de pública adhesió.

La fomesia estructural de la Casa del Vallès haurà, per tant, d'adaptar-se a aquelles inicials inspiracions que han sabut interpretar un sentiment col·lectiu.

Creiem, no obstant, que mentre no es definitivament constituïda la Casa del Vallès, tots els vallesans tenen bel·ligerància per a exposar els seus particulars punts de vista, i per bé que el lloc adequat de fer-ho és a l'Assemblea de constitució que aviat serà públicament convocada, com també ho era la primera reunió celebrada el 29 de desembre, la Comissió organitzadora, a la qual tinc l'honor de pertànyer, voldrà contestar les observacions serioses que hom faci al projecte, recollida en l'hospitalària atenció que la premsa d'aquesta ciutat dispensa als problemes comarcals.

Avui ens interessa recollir els comentaris que fa En Francesc Trubal des del "Diari de Sabadell" en uns articles que dedica a la futura Casa del Vallès, que considerem mal orientats o determinats per defecte d'informació.

Observi el distingit periodista sabadellenc, que la definició de la Casa del Vallès que atribueix als seus promotors no és pas reportada — ni en l'esperit ni en la lletra — en els termes concretament fixats en la crida adreçada als vallesans residents a Barcelona.

No es tracta pas, certament, de reunir en un lloc determinat els vallesans que radiquen a Barcelona amb la migrada finalitat de revivir l'atmosfera sordament rural de casinet anacrònic.

En la crida suara citada, els iniciadors de la Casa del Vallès declaren textualment que una de les seves finalitats essencials és la de aportar al Vallès i a les localitats respectives, en forma coordinada, la col·laboració eficient de l'important sector que resideix a Barcelona, en tots els ordres de la vida ciutadana.

Com pot dir el senyor Trubal que això no és una acció de dins a fora? Ja que ell creu que el que realment interessa és lligar els que viuen a Barcelona i que no en són fills, amb els que viuen a part de la capital, les seves discrepàncies han de semblar-nos capcioses i, sobretot, inoportunes.

Nosaltres no podem acceptar amb el senyor Trubal que un treball vital, múltiple i ric de possibilitats, com el que pertoca a la Casa del Vallès, pugui acomplir-se confortablement i eficaçment des d'un cafè o d'un restaurant qualsevol i sense precisió de crear l'organisme a posta.

Pregunta el senyor Trubal si sabadellencs i granollerencs, per exemple, tenen necessitat d'un contacte especial a la capital catalana, i creu que no poden conglomera-se amb eficàcia aquestes entitats comarcals diverses. El que cal cercar, en l'interès a una màxima eficàcia social, són els aspectes etnogràfics, històrics i de tota mena, que poden unir els vallesans dels diversos nuclis comarcals i no pas allò que pugui distanciar-los.

Es un fet existent el divorci que en l'època moderna s'ha produït entre grups de la comarca, com a natural conseqüència de les direccions econòmiques determinades pels mitjans de comunicació i les particularitats de la producció. És evident que el fenomen econòmic opera sobre la vida d'intercanvi espiritual dels pobles.

Sabament aquesta possibilitat de realitzar la reintegració ideal vallesana per damunt del fet econòmic, és, senyor Trubal, una de les més belles perspectives de la Casa del Vallès.

En un segon article, el senyor Trubal contraposa al nostre projecte la iniciativa d'una Lliga de les comarques catalanes, però, en tot cas, aquesta idea no pot pas oposar-se, com ho fa el senyor Trubal, a la creació d'una Casa del Vallès; més aviat podríem mirar aquella vasta concepció com un magnífic coronament del nostre projecte i de projectes coincidents, que convindria estimular i no pas desenoarçar.

Si el senyor Trubal veu difícil i ineficàcia d'agrupar uns sectors vallesans diversos, ¿com pot incórrer en el paradoxal contrasentit d'un conglomerat més complex i de diversitat molt més acusada?

Consti que per la nostra banda en cap dels dos projectes, perfectament harmònics, trobem improcedència ni dificultats insuperables de realització, però un elemental sentit constructiu ens ha de portar a una prèvia organització dels components, perquè resulti possible bastir normalment i en sòlida base aquest admirable conjunt que el senyor Trubal ens vol suggerir, i que no pot entrar, és clar, dins l'acel·lo immediata de la Casa del Vallès.

Diu el senyor Trubal que el seu projecte i el de creació de la Casa del Vallès s'allunyen en igual mesura que la cúpula d'una gran casa de Banca i el minúscul taulell de begudes d'un cafè de barriada. Creiem que aquesta paràfrasi poc amable per al nostre projecte, fa traïció a la idea del senyor Trubal, ja que dona, en efecte, la impressió de començar la casa per la teulada.

Sorositament, seran escassíssims els vallesans que sentin aquestes angúnies del senyor Trubal, i creiem que la seva intervenció no haurà estat inútil, car ens haurà donat motiu per a propagar i fixar alguns aspectes ben interessants de la Casa del Vallès. Pel demés, cal congratular-se que la premsa de Sabadell, en general, hagi cooperat al projecte en forma tan cordial i comprensiva.

FRANCESC GLANADELL

SANT FELIU DE GUIXOLS

Teatral :: Futbol

Demografia :: Altres noves

La reparació de l'Agrupació d'Aficionats "Romea", renovada i corregida, al Teatre Novetats, tingué dilluns passat totes les característiques d'un simpàtic esdeveniment.

La direcció va tenir la generosa pensada d'oferir la representació d'actuacions a la bona memòria del malaguanyat Ignasi Iglésies, "La noia maca" i "La reina del cor", totes dues de l'aplaudit autor, integraren el programa.

La primera d'aquestes obres, de la qual no creiem oportú fer cap recensió, és un bon mirall on haurien de mirar-se molts pares, de classe mitjana i pobres, que s'escauen a tenir noies bufones.

En lloc d'omplir els llurs plançons de pardals i pretensions absurdes, aprofitarien millor el temps procurant fer de llurs filles noies feineres i aprofitables, ben preparades per a l'esdevenidor.

Diu la dita que "una noia és per un rei". Certament; però de reis ja gairebé no en queden. I la sort en amor, com en totes les coses, és com allò de la rifa, que tothom cerca la grossa, però que només un l'endevina.

L'amor, pur i desinteressat, és la base moral i única per a anar a un matrimoni equilibrat i digne. Anar a l'enllaç conjugal amb el diner per guiatge, és d'una immoralitat revolant i el nodridor infalible de tota futura maulança.

Moltes coses pot l'argent, però ell no aconseguirà mai comprar un afecte impollut, ni un gram de felicitat.

Aquesta és la moralia de l'obra de Iglésies, vella de tan sabuda, però que mai no està de més tornar-la a recordar.

Parlem ara de l'execució. Començarem primer — nobles obligats — per l'element femení. Pilar Casanova va fer-nos la impressió d'una bregada atreu. Diu bé, i sap el que diu. Va presentar-se ben caracteritzada i aguantada, sense descompondre's mai, els seus dos personatges. Es mou desambat i rasantament.

La seva presentació fou un èxit de simpatia.

Angelote Feliu, digué amb molta fe el seu paper de "Noia maca", i, com la seva germana Roseta, demostrà posseir condicions ben aprofitables per al difícil art que conrea.

L'una i l'altra, corregides de certes inèxperiències, ben el·labrables, seran dos bons elements de l'Agrupació local.

La senyoreta Sitges debutà amb un paper de compromís. No podem ésser exigents amb ella; al contrari, l'encoratgem a què aprengui i estudiï força, puix que veïrem que no li manca entusiasme.

Entre l'element mascle, cal lloar la tasca d'En Plaja, antic aficionat i amb qualitats excel·lents, de tots reconegudes.

Iglésies, molt just, molt en caràcter en totes dues obres. Escriu, bé, senzillament; millor de tipus enet, sinet que en "La noia maca".

ens enganyem, o serà un bon galan jove.

Pruja, també és un bon element.

La resta d'aficionats hem de creure que voldran fer com les nespres, que amb palla i amb temps (llegetxi's estudi i constància) sabran madurar.

Cal que el públic ajudi amb la seva assistència a les representacions d'aquesta discretíssima agrupació d'aficionats locals.

Mestrestant, rebim tots ells el nostre més sincer aplaudiment.

Dimenge jugaren al camp del primer, els equips de la Unió Deportiva, de Girona, i el C. E. i D. A.

Guanyaren els gironins per cinc gols a cap.

Davant la desfeta dels guixolencs durant tot el Campionat actual, hom no pot menys de pensar: què s'ha fet d'aquell potent Ateneu Deportiu, tan enyorat? Perquè tant ha estat canviar de nom, com recollir pallissa darrera pallissa...

Avançem amb rapidesa les obres d'eixamplament i reforma del Nou Casino "La Constància".

La Junta directiva d'aquesta Societat, a la qual no sabríem regatejar la nostra simpatia, per tal de coronar dignament la tasca que ve portant a terme, hauria de fer, encara, dues coses: activar la tanda de conferències, que tothom espera, i adquirir per a la seva Biblioteca el gran "Diccionari Espasa".

L'una i l'altra cosa les creiem imprescindibles.

Dimenge passat van reunir-se la Junta administrativa i el personal facultatiu de l'Hospital, en sessió extraordinària.

Segons les nostres notícies, entre altres coses i a proposta d'un dels metges, va acordar-se la instal·lació de quatre estufes (salamandres), a les sales dels malalts; una completa alimentació als convalescents i malalts que així ho necessitin; que la Germansa que serveix sales d'infecciosos no presti cap servei més, i que, en el futur no pugui ésser traslladada de sala cap malalt sense el previ consentiment dels dos facultatius.

Aquestes millores, del més elemental sentit comú, vénen a corregir, segons queda palès, greus defectes d'assistència i organització per han persistit fins ara.

La nova orientació acordada, mereix el nostre aplaudiment, i hem de creure que perdurará en benefici de tots.

Si les gestions que hom porta a cap arriben a feliç solució, durant la Quaresma vinent gaudirem d'algunes representacions de sarsuela, a base de bones obres i primeres figures de l'art líric.

Hom diu que Pius Daví i Maria Vila, pensen venir aviat a donar una representació teatral.

L'obra escollida — encara no està decidida — seria "Els fills", de Millàs-Raurell, o "La novícia de Santa Clara", arranament de S. Vilaregut.

Si res de nou no ho espantalla tindrem temporada al Novetats, de Pasqua a Pasqua, a càrrec el conegut i aplaudit actor Ramon Marlori, i la seva notable companyia.

Va veure's molt concorregut el ball primer de la temporada carnavalesca donat al Saló Novetats, la qual cosa deixa exposar que els altres que manquen celebraran constituiran èxits parions.

L'ofici a l'església, sardanes a la plaça i al passeig, passada i ball, foren confiat a la cobla Joventut Artística.

Registre civil. Dies 1 al 15 de gener de 1929:

Defuncions: Jacint Morer Ribes, 59 anys, solter; Martí Castelló Anglada, 82, vidua; Maria Aragones Puig, 64, vidua; Joan Puget Vilà, 64, casat; Primitiva Delfora Giralt, 45, vidua; Frederic Lloa Ribes, 65, vidu; Josep Remus Albas, 72, solter; Concepció Aznar Temprado, 14, soltera; Conrat Delòs Tixer, 43, casat; Bartomeu Adrià, 51, vidu; Bonaventura Basart Baguer, 45, vidu; Celestí Gironès Margarit, 75, casat; Maria de la C. Pareda, 45, vidua; Elvira Balcells Masgrau, 61 anys, vidua; Antònia Pagès Brudó, 68, vidua.

Naixements: Rosa Heróndez Rovira, Montserrat Comes, Josep Ferrer Costa, Joaquim Maleu Bosch, N. Parals Bon.

Matrimonis: cap.

L'allistament pe a la llei de 1929, afecta a 120 mil·lions.

Sessió de l'Ajuntament del dia 17 de gener de 1929:

S'aproven les instàncies de comte de Torroella de Montgrí, Tomasa Coromines, vidua de Casp, i Agustí Adrià, i comptes per 1.112'70 pessetes.

Passen a Foment les instàncies de Narcís Salvador i Joan Borrell Montgrí, i al mateix departament seran exposades deu dies al públic les d'Alfons

Viladevall Rissech i Nou Casino "La Constància" (motors).

S'aprova i s'exposarà 15 dies al públic el padró de rodatge i arrossegament, i el de construcció especial per obres de clavegueres.

La característica de la setmana ha estat un fred intens i una tramuntana desenfrenada que aixecà veritables núvols de polsagüera.

Divendres, a la sortida del sol, estàvem tres graus sota zero.

TARRAGONA

Vinça :: Passarella a l'estació

Teatre català :: Campionat :: Noves juntes :: Altres

Ha visitat aquesta ciutat l'arqueòleg francès Mr. Paul Devrien.

A l'estació de M. S. A. està quasi llesta la passarella que va des de la segona andana a l'exterior per sobre el jardí del Restaurant. Es construeix tota de ferro.

La companyia de Teatre Català que actua al Teatre Principal, de l'Orfeó Tarragoní, va posar, dimenge al vespre, "Fidelitat", d'Josep M. de Sagarra, havent assolit un gran èxit d'interpretació per part dels actors Cabello i Sanyer, i la senyora Calles.

Per a dimenge vinent a la nit, hom anuncia l'estrena d'"Els fills", de Millàs-Raurell. A la tarda es posarà "El jardinet de l'amor", de Sagarra.

La Penya Esportiva "Café de Tarragona", té en curs de celebració el seu campionat social de billar.

Entre el dissabte i el dimenge, varen celebrar les reunions generals ordinàries de renovació de consells el Club Gimnàstic, el Club Nàutic i la Secció de Futbol del Club Gimnàstic.

Heu-vos adà la constitució de tots tres, després de les llurs reunions.

Club Gimnàstic: President, senyor Amadeu Bosch; vice-president, senyor Guilbert Nogueras; tesorero, senyor Marian Nicolau; secretari, senyor Amalib Aixà; vice-secretari, senyor Pere Olivella Ricomà; vocals, senyors Antoni Ferrer i Josep Maria Fernàndez.

Secció de Futbol: Círcles a dis-

tribuir. — Senyor Frederic Huber, Antoni Montañas, J. Pallàs, S. Canals, Eduard Estellés, Angel Mercader, Esdevindor Valls, Faust Carbó, Lloreda Villasevill.

Club Nàutic: President, senyor Antoni J. Escotet; vice-president, senyor Lluís Monteverde; secretari, senyor J. Sureda; vice-secretari, senyor Agustí Sandoval; tesorero, senyor Antoni Pinyol; vocals, senyors Manuel Galofré, Isidor Guerrero i Bonaventura Pallach; inspector de material, senyor Ramon Amatell; capità de rem, senyor Mies "Dalmau"; comodori, senyor Oreni Carbó; director de natació, senyor Antoni Recasens; director de pesca, senyor Josep Gavaldà.

Dimarts fou llançat a l'aigua el primer bloc dels que han d'aguantar el parament del moll de llevant en el nou tractat que exemplara considerablement les seves dimensions.

El bloc tirat a mar portava el número 7 i fou col·locat tocant a la base de sustentació del moll paral·lel.

Hom pensa imprimir molt activitat a la submersió dels nombrosos blocs que esperen torn.

La línia d'autòbussos que fa el servei plaça de la Constitució-Serrall, que actualment i com a prova feia el trajecte amb la desviació cap al carrer de Canyelles. Ronda i Gasòmetre, des del vinent dia 30 tornarà a passar pel carrer de la Unió.

Aquesta setmana agrà convocada la Comissió de festes de Setmana Santa.

Dimarts va tornar el regidor senyor Rabadà i dimores eren esperats els altres companys de la Comissió que ha visitat les ciutats espanyoles del Sud per a documentar-se sobre diferents serveis municipals i sobre els moderns sistemes de pavimentació.

De pas cap a Madrid han pogut recollir valuosíssimes impressions sobre l'estació Central i admirar la superba maqueta de la gran ciutat.

Ha mort el senyor Heudald Meléndez Clar, pare de l'advocat del mateix nom i del director de la Succursal del Banc de Catalunya en aquesta ciutat.

També ha mort el reverend Manuel Aris, ex-rector de la Catedral.

(A. C. S.)

NO US HA PASSAT MAI RES QUE VALGUI LA PENA D'ESSER ESCRIT? SABRIEU ESCRIURE-HO? VOLEU PROVAR-HO?

La importància d'un cop de telèfon

En un moment decisiu de la meua vida sentimental i sota una constel·lació d'intensa malenconia jo escrivia d'aquesta manera:

"Jaume, amic meu, tu has portat la inquietud a la meua ànima i el viure meu és sense repòs. Vas acostar-te a mi, tempestuós i inquiet, i en el meu amor vas trobar la pau. Ara el teu esperit està en calma, i ni la meua presència desitges. — No puc venir demà, a causa d'una visita enutjosa — em dius en la teua lletra. Això és repetit, però, excessivament. Ja la meua companyia no t'és imprescindible, i en el teu treball trobes la raó de la teua vida. És possible que una mica de coqueteria de part meua et tornés a l'antiga vibració. Jo no puc amb tu servir-me d'aquesta arma. Per tu no em és més que transparent. Es dolorós que sense l'incertesa de la incertidut les coses esdevinguin ensopides, i és humiliant per a mi el fer-te aquestes declaracions..."

Deixem reprendre la meua vida clara i confiada... Una veu amiga em va interrompre en aquest instant.

— Marieta, Marieta! No és bo d'escriure amb el naset acostat al paper!

— Oh, Carles!

— He vist que la porta no era tancada i he cedit a la temptació d'entrar. Em perdono? (L'ús del tu no havia encara esdevingut freqüent.)

— Ja sabem — vaig fer-li jo, mecànicament — que sempre sou el benvingut.

Per a protegir d'insinuacions malicioses la meua lletra inacabable, vaig passar a l'altre costat de taula, mentre allargava la mà al visitant.

— Fa un dia de tardor extraordinari — va dir-me lentament, mirant-me com si em veïes per primera volta.

Vaig aixecar els ulls, ensenyant encara pels meus pensaments, sense fer cap resposta. La veu amiga quedà, però en el meu esperit, enyorat com una consolació.

Ell renougué més baix:

— Onina claror feu avui, Marieta! — No és més que la llum de la posta.

— Onina m'ha més suau i humils tenint amb Marieta!

— És d'escriure amb el nas vora el paper.

— Quines mans més fines i blanques i expressives! Com en la rondalla infantil, cada dit té una personalitat. Aquest és el pare, aquesta la mare... En tractar-se de vós, la fórmula "concedir la mà" no fóra solament una esmerança, sinó una realitat de fricció i de possessió... i va allargant les mans per a prendre les meves, que s'abandonaven...

Aleshores la porta s'entreobrí, i aléu diéu: — Senyoreta: la criden al telèfon.

Una veu, que per a mi era una carícia, em demanava:

treball em vingué de nou la presència de Carles, encara immòbil, on l'havia deixat.

— Em demanen urgentment; he d'anar-me'n — vaig dir-li, mentre endreçava els papers i tancava els calaixos.

— El gentilment, va ajudar-me a posar l'abric, va donar-me el capell, que l'altre em pregaria de suprimir, i em va allargar els guants, que l'altre s'encarregaria de treure... Després va allargar-me una mà, una mica indecisa, que jo vaig estrènyer amb el *shake-hand* més definitivament amistos de la meua vida.

(A. C. S.)

OBSERVACIONS

Cap dels treballs enviats per ésser publicats en aquesta secció, llevat d'un que pel seu assumpte no ha pogut ésser aprofitat, no està escrit correctament: algun n'hi ha que, gramaticalment, és gairebé correcte, però abunda en mots usats impropisment o ofereix una redacció del tot defectuosa. El treball publicat avui és, sota tots els aspectes, dels millors (ens referim, naturalment, als sols aspectes lingüístics).

L'autora demostra tenir una consciència no comuna de la gramàtica catalana: i per això sorprèn que flueixi tant en ortografia cometent fates com desitges per desitges (davant e no s'escriu mai *ti* sinó *tú*), o excessivament per excessivament, o immodèst per immodèst. Notem, encara: *tenació* per *tenció*, *humid* per *humit*. L'accentuació, és, sobretot, defectuosa: fa col·lecció ignorància que en tants altres col·laboradors, de les regles d'accentuació dels mots esdrúixols i nans, la mateixa ignorància dels monosíl·labs que han d'escriure's amb un accent diacrític: mots com *importància*, *presència*, *carícia*, *delícia*, hi apareixen sense accentuar: tampoc no són accents *mú*, *més*, *és*, *vós*, així com *fóra* (del verb *forar*). A senyalar, quant a l'apostrofació, de una en lloc d'una.

De morfologia, cal senyalar *qui* en lloc de *vull* i *poudre* i *repoudre* en lloc de *prendre* i *repandre*. I per què, en un treball en prosa, *encar* en lloc de *encara*? (També, a volta preferir *regada* o *com*).

Hi ha algun mot usat impropisment per exemple *insinuacions*; i un *després*, del tot inadmissible, en lloc de *després*.

Quant a la sintaxi, només ens cal advertir a l'autora que l'ús de l'article davant l'infinitiu (no tractant-se, naturalment, de l'infinitiu substantiu) és més aviat defectuós pels nostres bons escriptors: així a l'ornar hauria estat preferible *en tornar*, i a l'fer-te aquestes declaracions, de fer-te aquestes declaracions. No que no siguin tolerables anelles construccions, sobretot la segona.

POMPEU FABRA

Darrerera hora

DE BARCELONA

GRAN TEATRE DEL LICEU

"Tannhauser"

Anit sentim un "Tannhauser" esplèndid en la persona del tenor Melchior, magnífic artista de veu càlida i potent i d'estil irrefutable. Obtingué un gran i ben merescut èxit.

Molt bé també la senyora Husa, la qual interpretà una Elissabeth amb noblesa i just sentiment, així com també l'excel·lent baríton senyor Janssen.

La senyora Maerker (Venus) i el baix senyor Andressen cooperaren molt discretament a l'èxit d'aquest "Tannhauser", del qual en un altra edició en parlarem més extensament.

J. G. C.

TEATRE VICTORIA

Estrena de "La dama desconocida"

Ha tingut lloc en aquest teatre l'estrena de "La dama desconocida", de G. A. Mantua, Enric But i el mestre Isidre Roselló. És una sarsuela en la qual s'alternen el grotesc i el sentimental, jugats amb habilitat. Té el defecte que els seus dos actes, dividits en tres quadros, són massa llargs.

Foren molt aplaudits Gorgé, Godoy i Cirac Panac. Els autors foren cridats a l'escena.

TEATRE NOU

"MUSEUM"

La companyia de revistes que dirigeix el senyor Sugranyes es presenta anit passada en aquest teatre amb la reposició de "Museum", la revista estrenada a Olympia i que ha estat objecte de modificacions, a base dels quadros de més èxit de l'obra i de l'altre revista "Carnet", representada ja anteriorment al teatre Comi.

El "Museum" bis és com si diguéssim una selecció dels quadros de més èxit de les dues revistes. L'espectacle, així, és de més fàcil digestió, i alguns quadros d'una qualitat que a Olympia no resultaven per representar-se fora del clos natural de les revistes que és el marc escènic, ara llueixen de debò.

El públic devia entendre-ho així mateix quan acceptà l'obra de bon grat i feu objecte a autors i intèrprets de continuas ovacions.

DE MADRID

EL DECRET D'INCOMPATIBILITATS

UNA COMUNICACIO DEL CAP DE GOVERN

Madrid, 19. — El president de l'Assemblea ha rebut la següent comunicació del general Primo de Rivera, datada a Barcelona:

"Se han ofrecido en la aplicación del Real Decreto de 24 de diciembre de 1928, sobre incompatibilidades, en el que se regulan, entre otros, las de cargos provinciales y concejales con empresas y sociedades, algunas dudas y observaciones que pudieran aconsejar después de meditado estudio una interpretación oficial, que dejando garantizada y a salvo, en cada caso las razones de ética pública en que se inspira la prohibición que regula, permitiera que no se alejan de aquella designación pública personas preparadas y de depurado espíritu ciudadano a las que sólo en una interpretación estricta y literal de los aludidos preceptos, podría considerarse incompatibles. Por ello Su Majestad el Rey ha tenido a bien disponer que por la sección correspondiente de este alto cuerpo consultivo se proceda al estudio del Real Decreto aludido en el punto concreto de la incompatibilidad que establece para diputados provinciales y concejales, con las empresas que tengan relación contractual, con el Estado, provincia o municipio, a fin de que puedan ser sometidas a examen y discusión en las próximas sesiones plenarias que se celebren."

El Comité espanyol serà presidit per l'antic president de l'Acadèmia de la Llengua, senyor Menéndez Pidal.

LA FUNDACIO VALDESILLAS

Santander, 19. — Les autoritats i les forces vives s'han reunit a l'objecte d'elevat al Govern una pet

A L'ATENEU BARCELONES

Teatre dels Poetes

Sessió Joan Alcover :: Paraules de Joan Estelrich :: Lectura de poesies per Roser Coscolla

Ahí, a dos quarts de vuit del vespre i amb una sala plena i distingida, tingué lloc a l'Ateneu Barcelonès la sessió del "Teatre dels Poetes", dedicada a la memòria del gran poeta mallorquí Joan Alcover.

Joan Estelrich, el dinàmic director de la Fundació Bernat Metge, té un estudi completíssim del seu compatriota, en una bella oració.

"La mort del gran poeta—començà—tan ràpida i sobtada, ens deixà perplexos i torbats. Quatre fills l'havien precedit: no haurà temut el canvi. Quan la mort arribà, poc gaudirà de la vida mia; el millor ja ho té", havia dit.

En el més alt exponent del nostre esperit insular, el nostre prestigi més sòlid, l'orientador més eficaç. No sols teníem en ell la personalitat més indiscutida de la nostra literatura moderna, sinó la personalitat moral també de l'home complet, de l'home exemplari: poeta pur i ciutadà auster.

Era per consens de tothom el nostre elegiac, el primer i l'únic. Elegiac de la gran nissaga, d'ànima pura i moderna, més viril que Leonardo. Poeta titular de Mallorca i poeta de les intimitats més precises. Sense afectació fugí de la vulgaritat i de la incuria; sense fúria i sense aplacament ensenà la passió i l'harmonia i esdevingué per això un clàssic, per bé que procedent del romanticisme.

Molt més expressiu que sensitiu, per tant, clàssic encara.

La idea i la forma es revelen en el seu esperit; sabem per confidència que els poemes més exquisits anaven madurant exclusivament dins la seva memòria; el poeta no era escrit fins que estava madurat acabat i aleshores cixia en pulcre, perfecte: per això en els originals d'Alcover no hi ha capbé correccions. Copsa les més íntimes eufònies de la llengua i ens revela la misteriosa divinitat. Quants cançons portà a Mallorca a la nostra fe aquest misteri artístic! Davant de banda les poesies de la seva primera època, és en aquestes on l'admirarem més: elegant i apassionat aleshores, sever i graciós aleshores, sobriament irònic i contínuament emocionat aleshores, compromès amb la terra i amb el seu esperit, que és la llengua. Tot malalt de clàssic.

Després d'Alcover orador, com pur orador mallorquí, i del silenci al Congrés, on se sentí l'abat d'aquell ambient fals, i on hauria pogut prosperar per la seva amicitia amb Mauria.

Després Estelrich del seu èxit del gran poeta.

Era gentelman d'estírp i d'ànima. Demà moltes coses per escriure per força de limitació i perfecció. No

voleu aprofitar res que no li interessés molt vivament. Fou exigent, amb si mateix i amb els altres com tot poeta pur i tot caràcter auster. No li hem conegut defalliments en la intel·ligència; de les primeres poesies castellanes als darrers estudis i epígrames, anà sempre en creixença la seva força, la seva profunditat i la seva humanitat.

Meticulós i acurat, sempre les seves passions concentrades sorgien a voltes en indignats i fulgurants apòstrofs.

Però no s'esmerçava en confidències sobre els seus dubtes o les seves conviccions més íntimes sobre la seva tranquil·litat d'ànima o la seva possible desesperació.

Per l'homenatge d'avui he triat una mitja dotzena de poesies representatives de la seva muesa patriòtica, de la seva muesa terrenal, de la seva muesa elegíaca en la qual se superà, en fi, de les seves interpretacions bíbliques.

Fa, després, l'elogi de la Balanguera i n'explica el simbol profund.

Tot seguit l'excel·lent i gentil actriu Roser Coscolla llegeix "La Balanguera", que és coronada amb una gran ovació.

Estelrich s'aixeca aleshores i posa un comentari al següent poema "La Serra", llegida després i igualment aplaudida.

Dins l'estel de cançons de "La Serra", cita després: "El voltor de Miramar", del qual explica el simbol, llegit també per Roser Coscolla.

A les "Elegies", Estelrich compara el poeta mallorquí amb Verlaine, que aquell conegué per un volum que li regalà un magistrat intel·ligent amic seu i que després el mateix Alcover féu conèixer a Estelrich.

La senyoreta Coscolla llegeix "La Reliquia", i l'orador fa una sentida referència als grans dolors

que afligiren el poeta amb la mort pròxima, i de dos en dos, dels seus fills. Fou aleshores quan Alomar i Estelrich feren una crida que culminà amb el monument actual.

La senyoreta Coscolla llegeix "Dol".

Però on el dolor és expressat d'una manera més externa, és en el sonet "Desolació", diu Estelrich, i el compara amb un altre de Baudelaire.

"Desolació" és llegit i l'emoció fa posar un calfred pel públic.

Explica després Estelrich com foren escrits els poemes bíblics, una lectura del passatge en la Bíblia il·lustrada per Gustau Doré, un passeg i després, quan el poema era acabat, la transcripció escrita. Ell, diu, va tenir l'emoció d'assistir a una primera lectura a la sala de casa l'Alomar, i recorda una correcció, que cita.

La senyoreta Coscolla llegeix el magnífic poema "Resfa", i Estelrich acaba la seva conferència explicant la conversa que tingué amb el gran poeta l'estiu de l'any 1925, mig any abans de la seva mort, sobre el canvi que s'havia operat en les seves opinions, vençudes per les circumstàncies.

Joan Estelrich fou ovacionat per la concurrència i Roser Coscolla obsequiada amb un magnífic ram de flors.

ADVERTISEMENT

Advertisment a les persones entitats i empreses a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barba, 11 i 13, no seran publicats fins després de 48 hores

L'ANTIGA I ACREDITADA

CLINICA DE BEBÉS

(abans 3, Bisbe, 3)

Tapineria, 6

(VIA LAYETANA)

assabenta la seva distingida clientela, amics i afavoridors, del seu trasllat als nous locals :: :: :: :: ::

JULIO CESAR, S. A.

presenta la seva extraordinària producció

Corazones sin rumbo

Direcció de BENET PEROJO

Creació dels artistes

IMPERIO ARGENTINA - PITUSIN - VALENTI PARERA
BETTY BIRD - LIVIO PAVANELLI

Estrena demà, dilluns, al

TIVOLI

(El saló de les grans exclusives)

CINEMA

Presa de vistes en una escena d'exterior de "The fast male", producció d'"Standford's Studios", club amateur de la Universitat d' Standford (Califòrnia.)

Per als amateurs

Els títols fets a casa

Fer-se els títols un mateix sembla una cosa molt complicada, quan en realitat és una cosa molt senzilla i fins entretinguda. Els títols més senzills són els de lletres blanques sobre fons negre. És possible també de fer-los en lletra negra sobre fons blanc, però tenen l'inconvenient de cansar la vista.

L'equip per als títols se'l pot fer un mateix d'una manera molt senzilla.

En un tripod vell s'hi fixa una planxa de fusta d'unes vuit polzades d'ample per tres peus i mig de llarg. Aquest tripod té en el seu centre una rosca on fixar l'aparell. Es mesuren tres peus des de

de Washington), qui fa títols amb fons animat.

El títol, en la pantalla, va de baix a dalt, línia per línia mentre el fons mostra, per exemple, el cel amb un avió que hi evoluciona.

Producció Bristich

Per aconseguir això, l'amateur va prendre un tros de film positiu prèviament pres, amb l'avió. Aquest tros l'afegí extrem amb extrem, formant una cinta contínua que passà pels dos rotlles de film.

Aleshores carrega l'aparell amb film negatiu, el qual passarà sota

Rialto Pathé-Cinema Paris

les lents i a l'altre extrem de la planxa s'hi fixa verticalment una altra planxa que porta dos llistons, com si fos un prestatge, que es fixen a uns ganxos de la planxa horitzontal.

A la distància dita de tres peus de les lents a la planxa vertical, i si l'aparell és un Filmo, el títol es trobarà una polzada i quart desplaçada cap a l'esquerra en mirar-lo a través del "finder". Rectifiquen la posició i centreu el títol en el film.

La cartulina que porta el títol es trobarà així a punt d'impressionar. Apreneu el botó que posa en moviment el mecanisme i, mentres

Dilluns, dia 21

tant, anireu llegint a poc a poc el títol, pareu el motor i el títol és fet. Naturalment, no cal pas que escriviu el títol amb tinta blanca damunt de paper negre; us bastarà escriure el títol a màquina damunt un paper blanc i prendre el títol

Moulin Rouge

amb film negatiu, en el qual el blanc apareixerà negre i el negre blanc.

Si useu una Filmo, a menys d'emprar un dispositiu per a enfocar quan preneu vistes a la distància de 30 polzades, us caldrà descargolar l'objectiu una volta sencera. Si useu un arc de llum a trenta amperis, l'obertura de l'objectiu haurà d'ésser f. 4.5 a la velocitat normal.

Hi ha també els títols damunt fons, que poden fer-se amb doble exposició; però amb exposició simple hi ha el procediment descobert per un amateur de Yakima (estat

Un dels problemes que agiten el cor de la dona: d'una banda el luxe i la fastuositat sense amor, de l'altra l'amor unit al treball constant i monòton de la llar. Quina dona, posada en el dilema, vacil·laria a convertir-se en "esclava per amor"?

Esclava por amor

Florence Vidor

Gary Cooper

Demà, estrena als salons

COLISEUM I CAPITOL

vés del positiu que, naturalment, hi deixarà també la impressió de les evolucions de l'avió.

Els títols els fa simplement escrits a màquina, amb majúscules soles, damunt paper continu.

L'exposició, regulada a l'estop usat, fou doblada en aquest cas particu-

Rialto Pathé-Cinema Paris

lar, però depèn sempre de la transparència del tros de positiu usat.

PUBLICACIONS REBUEDES

POPULAR FILM.—La revista cinematogràfica ben presentada com sempre, i amb bones prometes per a un esdevenidor pròxim.

EL MUNDO DE LA PANTALLA, el nou setmanari cinematogràfic.

Dilluns, dia 21

TIVOLI

avui, darrer dia de la grandiosa superproducció

El hombre que pie

per Conrad Weidt

Mary Philbin

Kursaal i Catalunya

Dilluns, dia 21

La superba Joia Universal

L'os reales

un altre èxit magnífic de Glenn Tryon

ADRIA GUAL SEGUEIX MILLORANT

Amb a natura satisfacció ens apressa a dir que Adrià Gual segueix millorant, i que si aquesta millora es manté durant el dia d'avui l'illustre malalt serà fora de perill. La nota facilitada ahir pels metges diu el següent:

"La sanítoxa reacció iniciada segueix el seu curs. Encara que el seu estat greu no permet considerar-lo fora de perill, és un senyal encoratjador el no haver-se presentat complicacions."

Com cada dia, han desfilat pel domicili d'Adrià Gual nombroses persones que han anat a interessar-se per la salut de l'illustre home de teatre.

Un remedio preparado por si mismo para los cabellos canosos

Los cabellos con tendencia a descolorarse o a hacerse canosos son fijos, pero puede usted remediarlos sin emplear ninguna clase de tintura y si por el medio siguiente:

"Está al alcance de cualquiera de poder hacer que sus canas o cabellos descoloridos vuelvan a su color natural, mediante el empleo de un remedio preparado por si mismo, muy sencillamente, en su casa."

"En una botella de 1/4 de litro se echan 30 gramos de agua de Colofonia (3 cucharadas de las de sopa), 7 gramos de glicerina (1 cucharadita de las de café), una cajita del producto "Orlex" y se terminará de llenar el frasco con agua. Dichos productos pueden comprarse en cualquier farmacia a un precio módico, los cuales, mezclados por usted mismo y aplicados, que se aplicará sobre su cabello dos veces por semana hasta que su cabello obtenga el tono apetecido."

Con este medio se rejuvenecerá en unos 20 años toda persona canosa. Dicho compuesto no es una tintura, no tiene el color tampoco garantiza y queda indefinidamente. Hace desaparecer la caspa y los cabellos se vuelven suaves y brillantes, favoreciendo, además, su desarrollo.

Petits Anuncis Classificats

OFERTES DE TREBALL

Noia

d'uns catorze anys, donarem ensenyament comercial gratuït, a canvi de petits serveis de despatx, de sis a nou vespre, València, 245.

FALTA aprenent, amb bons informes, mes, Porta Ferrissa, 10, París.

Noi

per a recados. Farmàcia Perramon, Via Ladomat, 65.

Falta

persona activa amb profunds coneixements d'organitzacions modernes en peces de recapt i accessoris per a automòbils. Indiríu sense posar aquestes que hi ha. Escriure a LA PUBLICITAT número 4034.

V E N D E S

CAIXES cabals ocials, tot nou, des de 150 pessetes. Mallorca, número 122, interior.

D I V E R S O S

Malalties dels bronquis. Mètode especialista COLLEMAN i MORA. 25, Carrer Catalana, número 614.

MALALTIES DE LA PELL. Vistes úniques. Defectes curats. 600-914. Anàlisi de sang. Ferré Pijuan, metge especialista. Adria. Canaletes 11, 12.

PERFECCIONEU de ràdio suprimint les piles. Detalls per escrit a PUBLICITAT 4033.

Trobada gossa de caça. Jove. Raó, de set a nou, a Concepció Arnal, 218, primer.

GARATGE VALENCIA essent un bon guratger, us faran pagar molt poc per curar-vos el cotxe. València, 51, Rambla Rocafort. Tel. 39213.

PELICULES PATHE-BABY

Suplement de gener

Pel·lícules de 10 metres

10254 Tres amigos (comèdia infantil).

Pel·lícules de 20 metres

- 895 (1 a 2) Félix, el gato cazador (dibuixos animats).
- 10276 (1 a 3) Una bona pesca, per William Fairbanks (comèdia).
- 10278 Doggy en la intimidad (còmica).
- 10279 (1 a 4) Pasó una mujer, interpretada per Irene Rich (comèdia).
- 10280 (1 a 3) Un famoso cazador, interpretada per Stan Laurel (còmica).
- 10287 (1 a 2) Una entrada tardia, per Charlot (còmica).

Pel·lícules de 100 metres

- S. 554 (1 a 2) La Roda, posada en escena per M. Abel Gancè (drama).
- S. 585 Un dia vendrà, per Harry Pollard (còmica).
- S. 599 La casa encantada, per Paul Parrot (còmica).
- S. 605 Fuego, per Charles Vanel, Maxudian i Dolly Davis (drama).
- S. 621 Napoleón. La juventud de Bonaparte (històrica).
- S. 622 (1 a 2) Napoleón. Bonaparte y la Revolución francesa (històrica).
- S. 623 Napoleón. El sitio de Tolón (històrica).
- S. 627 (1 a 2) Carmen, per Raquel Meller i Lluís Lerch.
- S. 628 El botones de "Chez Maxim's", per Nicolau Rimsky (comèdia).
- S. 631 La felicidad que vuelve, per Elena Chadwick (drama).
- S. 632 El destino manda, per Margarita de la Motte (comèdia dramàtica).
- S. 638 Viva la libertad!, per Charlot (còmica).

COMAS, S. A.

CAMISERIA - CAPELLERIA - SASTRERIA - SABATERIA
OBJECTES PER A PRESENTS - DECORACIO I MOBLES

Passeig de Gràcia, 2, i Ronda Sant Pere, 1 - BARCELONA

Anuncia per a demà

DILLUNS, DIA 21 DE GENER

i solament per 15 dies una renovació d'existències

a totes les Seccions

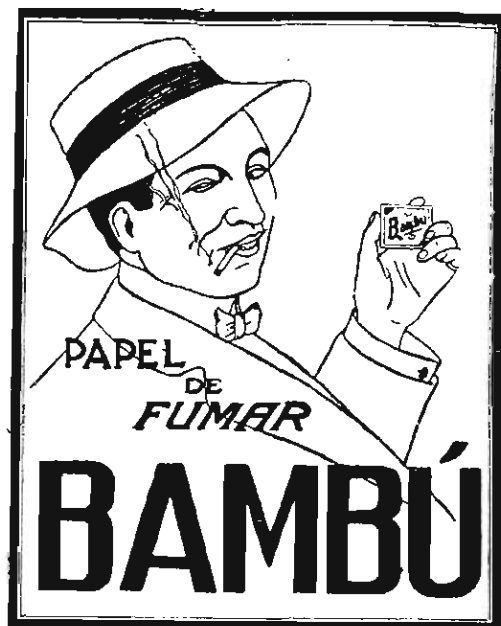
IMPORTANTES DESCOMPTES

Grans reduccions de preus de la majoria d'articles
d'alta qualitat i última moda

Simultàniament quedarà implantat el nou lema adoptat amb motiu del recent canvi de l'antiga raó social
COMAS, i C.^{IA}, C.^{TA} en Societat Anònima:

Vendre les millors qualitats a preus limitats per a vendre més

Les normes de qualitat seguiran essent rigidament sostingudes els preus de venda, considerablement
reduïts. La selecció serà millor i més fàcil com més aviat ens visiteu

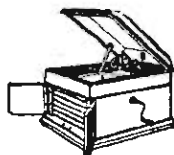

Tauers contraxapats
Dipòsit de
L'Aeronàutica S. A., Bilbao
S. Bolibar
Rambla de Catalunya, 43
Telèfon 19543

MAGATZEMS POMPEIA
SALMERON, NUM. 75

Mobles de totes menes :: Casa especial
en mobles per a oficina sistema americà
Projectes i decoració d'establiments
i interiors de totes menes
GRANS TALLERS D'EBENISTERIA
I FUSTERIA ARTISTICA
— TELEFON 75095 —
— BARCELONA —

GRAMOFONS I DISCOS
de totes classes i preus. J. SOLER
AVINYÓ, 1 (entre Farró i Call)

PELLETERIA

LA SIBERIA

JOSEP TICÓ REBERT

Casa fundada en 1891
La més important d'Espanya

Rambla Catalunya, 15, i Corts, 624

FI DE TEMPORADA - GRANS REBAIXES

EN LA SECCIO ECONOMICA

ACTUALMENT GRANS OCASIONS

Venda de tots els articles procedents dels
nostres magatzems a meitat de preu

Gran col·lecció

d'ABRICCS, ECHARPES i RENARDS

Ultims dies del nostre artístic i tradicional PESSEBRE

PASTILLES FARINOVA
INSUBSTITUIBLES PER ALS FUMADORS

Perfumen i refresquen la boca : Preventives
dels refredats i de totes les afeccions
:: de laparell respiratori : Curen la tos ::

— Preu de la capsula: 0'50 pesseta —

— Laboratori —
A L A Y O
F E R R E R

Ronda de
Sant Pau, 44

BARCELONA

PASTILLES TERESIANES
(SANTA TERESA)

LES MILLORS PER A
LA TOS, BRONQUI-
TIS, ASMA, ETC.

— Preu de la capsula: 0'50 pesseta —

MATERIAL
PER A TEULADES

ROCALLA S. A. - RBLA ESTUDIS, 14 - CANUDA, 2 - BARCELONA

COMPOSICIO

Sucre llet b., 5 centg.; extracte de regalèssia, 5 cent.; extracte diacodi, 3 mill.; extracte medulla vaca, 3 mill.; gomenol, 5 mill.; sucre mento-anisat, quantitat a bastament per a una pastilla.

PASTILLES ASPAIME

Curen radicalment la TOS perquè combaten les seves causes

Catarros, Ronqueres, Angines, Laringitis, Bronquitis, Tuberculosi pulmonar, Asma i totes les afeccions en general de la
GOLA, BRONQUIS I PULMONS

Les Pastilles Aspaimé superen a totes les conegudes per la seva composició, que no pot ésser més racional i científica, llur gust agradable i per ésser les úniques en les quals està resolt el transcendental problema dels medicaments balsàmics i volatils, que es conserven indefinidament i mantenen íntegres llurs meravelloses propietats medicinals per a combatre d'una manera constant, rapida i eficaç, les malalties de les vies respiratòries, que són causa de TOS o sufocació

Les Pastilles Aspaimé són les receptades pels metges

Les Pastilles Aspaimé són les preferides pels pacients

Exigiu sempre les legítimes Pastilles Aspaimé i no admeteu substitucions interessades, que resulten d'escassos o nuls resultats. Les Pastilles Aspaimé es venen a una pesseta la capsa, a les principals farmacies i drogueries.

Especialitat farmacèutica del Laboratori Sokatarg

Muntanya, 79, i Foment, 53 - Telèfon 564 S. M. - BARCELONA

NOTA IMPORTANTÍSSIMA. — Per a demostrar i convèncer que els ràpids i satisfactoris resultats per a curar la TOS mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb llurs similars, i que no hi ha actualment cap mena de Pastilles que puguin superar-les, el LABORATORI SOKATARG facilita a les principals farmacies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèrica una considerable quantitat de capsetes de mostra per tal que les reparteixin gratis a llurs clients que les sollicitin com a assaig. També el LABORATORI SOKATARG envia gratis les dites capsetes de PASTILLES ASPAIME a tothom que li envii el retall d'aquest anunci incluint un timbre postal de 5 cèntims per al franqueig, tot dins un envelop franquejat amb 2 cèntims

